

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי

הקובלים: 1. אביגדור ליברמן ע"י ב"כ עו"ד קוסטליץ
2. מפלגת ישראל ביתנו ע"י ב"כ עו"ד קוסטליץ

נגד

הנאשם יוסי כמיסה ע"י ב"כ עו"ד בסרגליק

נוכחים:

ב"כ הקובל, עו"ד ירון קוסטליץ ועו"ד אביעד שאולזון ועו"ד גאיה פלג
הקובל בעצמו
ב"כ הנאשם, עו"ד בסרגליק
הנאשם בעצמו

הכרעת דין

רקע כללי – הנטען בקובלנה

1. נגד הנקבל/הנאשם (להלן: "הנאשם") הוגשה קובלנה פלילית (להלן בהכרעת דין זו – "הקובלנה") המייחסת לו 3 עבירות של פרסום לשון הרע, לפי סעיף 6 ביחד עם סעיפים 1(3), 2(א) ו-8 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע").
2. בחלק העובדתי בקובלנה נטען כי הנאשם שירת בעבר במשטרת ישראל וכי כי לפני למעלה מעשרים שנה היה הנאשם פעיל במפלגת ישראל ביתנו (להלן: "הקובלת" או "המפלגה") בתקופת הקמתה. הקובלת היא מפלגה רשומה בישראל שהחלה את פעילותה בשנת 1999. הקובל 1 (להלן: "הקובל") כיהן במועד הגשת הקובלנה כשר האוצר של מדינת ישראל וכיו"ר הקובלת.
3. ביום 25.07.2022 פתח הנאשם חשבון ברשת החברתית "טוויטר". ביום 22.08.2022 פרסם הנאשם פוסט ברשת הפייסבוק בזו הלשון: "הייתי עוזרו לשעבר של אביגדור ליברמן. לשמחתי אני לא שם מזמן. זה האיש שאחראי על יוקר המחיה. זה האיש המושחת והנוכל במדינה. זה האיש שדואג לאנשי עסקים בעלי עניין לעלות מחרים. זה האיש שיכול לקנות חצי ת"א מהכסף שעשה. זה האיש שאמרתי עליו שהוא ראש אירגון פשע. זה האיש שחיבים לעיף

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

אותו מהפולטיקה. בשבוע הבר בכוונתי לחשוף כמה דברים מענינים עליו לדעתי רעידת אדמה"
(הטעויות במקור –א.נ.).

4. בחלק העובדתי המפורט בפרט האישום הראשון בקובלנה, נטען כי ביום 31.08.2022, בעת שהתנהלה בישראל מערכת בחירות לכנסת ישראל, בה התמודדה הקובלת, פרסם הנאשם בפייסבוק פוסט בו כתב כי הקובל הציע לו 100,000 דולר בתמורה לכך שירצח ניצב במשטרת ישראל. עוד כתב בפוסט: **"אדון ליברמן בע"ה אני אעשה הכל כדי שאחרי הבחירות האלה אתה תשב בבית סוהר"**. וכן: **"שוינרוט פחד שאני ארוץ למשטרה לספר על הרצח. הניצב אמר לי שאתה והוא מיניתם את יוחנן דנינו למפכ"ל ולא יעשו דבר עם התלונה שלי"**.
5. הפוסט זכה בלמעלה מ- 5,000 שיתופים, מעל 2,300 תגובות ולמעלה מ- 4,000 לייקים. בפוסט אף תויגו מספר גופי תקשורת.
6. ביום 01.09.2022 פרסם הנאשם דברים דומים גם בחשבון שלו בטוויטר, שזכו לאלפי לייקים ושיתופים.
7. ביום 01.09.2022, הגיב הקובל לפוסט, הכחיש את תוכנו וציין כי מדובר בדברי נאצה.
8. בתגובה פרסם הנאשם פוסט נוסף בפייסבוק ובו כתב כי: **"ליברמן פרסם פוסט היסטורי, מלא שקרים וגידופים... אשמח להיפגש אתך סוף סוף בבת משפט ושם נחשוף את אמת"**. בכך חזר הנאשם, כך נטען בקובלנה, על פרסום דברי לשון הרע.
9. בחלק העובדתי המפורט בפרט האישום השני בקובלנה, כתב הנאשם ביום 01.09.2022, בחשבון הטוויטר שלו: **"מחר אתראיין בערוץ 13 אצל אילה חסון על הכול. 19:55 ערוץ 13, אל תחמיצו"**.
10. ביום 02.09.2022 בשעה 14:55, פרסם הנאשם פוסט נוסף בפייסבוק ובו הודיע על ריאיון עם אילה חסון. הפוסט זכה למעל 1,000 לייקים ולמאות שיתופים ותגובות.
11. ביום 02.09.2022, מספר שעות לאחר פרסום הפוסט הנ"ל, פרסם ריאיון של הנאשם בערוץ 13, בתוכנית "שישי" עם הגב' אילה חסון (להלן: **"ריאיון"**). במהלך הריאיון חזר הנאשם וטען כי הקובל אמר לו שהוא מוכן לשלם 100,000 דולר כדי לרצוח ניצב במשטרת ישראל.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

12. לאחר שנשאל באותו ראיון על רצינות כוונותיו של הקובל ענה: **"חד משמעית כן. ואני מוכן להיבדק בפוליגרף על זה וזה לא היה סתם התלוצצות. זו הייתה הכוונה"**.
13. עוד אמר הנאשם בריאיון כי פנה אל ניצב (בדימוס) משה מזרחי וסיפר לו על הדברים שייחס לקובל.
14. בהתאם לעובדות הנטענות בפרט האישום השלישי, ביום 04.09.2022 התראיין הנאשם בתוכניתו של השדרן שרון גל ברדיו "גלי ישראל".
15. במהלך אותו ראיון חזר הנאשם על טענותיו לפיהן הקובל הציע לו תשלום על מנת לרצוח ניצב במשטרת ישראל. עוד הוסיף כי: **"אני בזמן אמיתי הרמתי טלפון לניצב משה מזרחי... מזרחי אישר במו פיו אצל אילה חסון את כל מה שאני אמרתי"** ואמר ביחס לקובל: **"האיש הזה אסור לו להיות בפוליטיקה"**.
16. עוד נטען בקובלנה שהנאשם לא ביקש את תגובת הקובלים או את תגובת רשויות אכיפת החוק טרם פרסום הדברים על ידו והמשיך וחזר על דברי לשון הרע, גם לאחר שהקובל הכחיש מכל וכל את טענותיו.

זירת המחלוקת

17. כתב הקובלנה מייחס לנאשם שלוש עבירות לפי סעיפים 1(3), 2(א), 6 ו-8 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.
18. אין מחלוקת בין הצדדים כי היה זה הנאשם שפרסם את הפרסומים נושא הקובלנה. בתגובתו לקובלנה לא חזר בו הנאשם מתוכנם של הדברים, אך טען כי דיבר אמת וכי עומדות לו הגנות של: **"אמת הפרסום"**, בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע ו"תום לב" בהתאם לסעיף 15 לחוק.

על מוסד הקובלנה הפלילית

19. כידוע, ככלל, קובלנה פלילית היא הליך פלילי חריג, וזאת באשר מתנהל הוא על ידי גורם פרטי ולא על ידי המדינה, וזאת בעבירות המנויות בתוספת השנייה לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") ובעבירות מסוימות על פי חוקים אחרים (כמו חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965).

20. מוסד "הקובלנה הפלילית" מעוגן בסעיפים 68-73 לחסד"פ.

21. לאורך השנים הוטחה בפסיקה, לא אחת, ביקורת על מוסד זה. בין היתר נכתב כי בקובלנה פלילית, הקובל הוא גם החוקר וגם התובע; מניעיו של הקובל עלולים להיות פסולים ומונעים מרגשי נקם; הוא עלול להגישה על מנת להציק לנאשם, להטרידו ולאיים עליו ובכך להביא להליך סרק ולבזבוז זמן שיפוטי יקר (ר' למשל רע"פ 10857/08 **אבו סוכון נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (פורסם בנבו, 20.08.09); בג"ץ 4957/08 **שורת הדין נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פסקה 15 (פורסם בנבו, 17.10.10)). קשיים אלו מתחדדים, שעה שהתביעה הכללית לא ראתה ליטול לידיה את ניהול ההליך בהתאם לסמכות המוקנית לה לפי סעיף 71 לחסד"פ, דבר היכול להעיד על חולשתו של האינטרס הציבורי בניהול ההליך. על כן, ראוי כי השימוש במוסד הקובלנה הפלילית יעשה במקרים חריגים (רע"פ 482/14 **הלפרין נ' סטאר ואח'** (פורסם בנבו, 03.03.14)) ורק עם קיומם של אינטרס ציבורי וטעמים משכנעים לבחירת הקובל להגיש קובלנה פלילית על פני מיצוי זכויותיו בהליך אזרחי מתאים.

22. עוד עמדו בתי המשפט, בכל הערכאות, על הבעייתיות בהטלת אחריות בפלילים על אדם, במסגרת דיני לשון הרע, המגבילים זכות יסוד, כחופש הביטוי, שאין חולק על חשיבותה ומעמדה החוקתי של זכות זו. בעניין זה נקבע למשל ברע"פ 9818/01 **שמעון ביטון נ' ציון סולטון**, נט(6) 554, אשר עסק אף הוא בקובלנה פלילית בתחום לשון הרע, כי יש לבחון אם נעשה שימוש בלתי ראוי בהליך הפלילי. עוד נקבע כי "דרך המלך" ב"עימות" בין אזרחים היא במסגרת הליך אזרחי ושימוש בסעדים כפי המפורט בעוולת לשון הרע.

23. לצד כל האמור לעיל, לאחר שנחשפתי להליך הבאת ראיות ארוך וממושך, הגעתי לכלל מסקנה כי ההליך שלפניי עומד באמות המידה המחמירות המצדיקות הגשת הקובלנה הפלילית.

24. במקרה דנן, קיים אינטרס ציבורי בבירור באמצעות הליך זה. שוכנעתי כי הקובלנה הפלילית נושא הדיון שלפני אינה מהווה ניצול לרעה של ההליך הפלילי, כפי שטען הנאשם בסיכומיו, וכי שימוש בהליכים אזרחיים חלופיים אינו יכול להחליף את הבירור המשפטי והתוצאה העולה מניהול ההליך באמצעות מוסד הקובלנה הפלילית.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

25. במהלך עדותו של הקובל הוא נשאל על ידי בית המשפט מדוע בחר להגיש קובלנה פלילית נגד הנאשם ולא הסתפק בתביעה אזרחית והשיב כי טענותיו של הנאשם בדבר ההצעה כביכול לרצח פוגעות קשות בשמו הטוב של הקובל, בכבודו ובמעמדו, באופן מכוון ושיטתי. הקובל אף הוסיף כי במהלך שנים רבות הוטחו בו אמירות קשות וטענות רבות בשל היותו נבחר ציבור. אולם, זו הפעם היחידה והראשונה שנטען כלפיו כי ביצע עבירה פלילית, מהחמורות בספר החוקים, של שידול לרצח.

26. שבתי ובחנתי טענתו זו של הקובל, בראי הפסיקה הנוהגת ומצאתי כי בנסיבותיו החריגות של תיק זה עומדת היא על בסיס איתן והגשת הקובלנה שלפני מוצדקת ובמקומה.

חומר חקירה שהתקבל ממשטרת ישראל

27. עובר לשמיעת הראיות בתיק, הגיש ב"כ הנאשם בקשה לקבלת חומרי חקירה אשר נמסרו, לטענת הנאשם, למשטרת ישראל, על ידי הנאשם בעבר, בין היתר במהלך חקירתו במשטרה בפני חוקרי היחידה הארצית לחקירות הונאה. בבקשה נטען, בין היתר, כי בשל חלוף הזמן, הנאשם אינו זוכר במדויק אילו חומרים הועברו על ידו למשטרת ישראל ולפיכך התבקשו כלל החומרים המצויים לטענתו בידי המשטרה (מסמכים, קלטות, טלפונים וכו').

28. בהחלטת בית המשפט מיום 03.01.23, לאחר שהתקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים, נקבע כי הנאשם יפנה למשטרת ישראל בבקשה מתאימה. הנאשם עשה כן ותגובת המשטרה הייתה כי עליו לפנות לפרקליטות המדינה בבקשה מתאימה כגורם אשר הורה על סגירת תיק החקירה. ביום 27.03.23 הנאשם הגיש לבית המשפט בקשה למתן צו לקבלת חומרי חקירה מהמחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה. הקובלים הסכימו מצידם הן למתן הצו והן להעברת חומר החקירה לעיון בית המשפט.

29. ביום 19.06.23 העבירה פרקליטות המדינה לעיון בית המשפט את החומרים שאותרו בתיק החקירה שנסגר בעניינו של הקובל ואשר נוגעים לנאשם.

30. לאחר עיון וצפייה בכלל חומרי החקירה שהועברו, ניתנה החלטתי, ביום 23.08.23, לפיה חלקים משיחת הנאשם עם קצינת המשטרה, ראשת יאח"ה אותה עת, תנ"צ מירי גולן (להלן: "מירי גולן") המתועדים בצילום חזותי ושמע על גבי דיסק, עשויים להיות רלוונטיים במידה מסוימת להגנת הנאשם (תמלול השיחה הוגש במהלך הליך שמיעת הראיות וסומן כמוצג ת/10). עוד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

נקבע כי מאחר שחלק מחומר החקירה הוא חומר מסווג, התבקשה התייחסות פרקליטות המדינה להעברת הדיסק לב"כ הצדדים.

31. נוכח תגובת פרקליטות המדינה לפיה לאחר בחינת העניין אצל הגורם המוסמך במשרד הביטחון, אין מניעה כי עותק מהדיסק יועבר לרשות הצדדים, הוריתי, ביום 14.09.23, כי הדיסק האמור יועמד לרשות הצדדים לצורך העתקתו.

פרשת התביעה

32. במהלך פרשת התביעה הוגשו, בהסכמת הצדדים, קלסרי ראיות שכללו, בין היתר, פוסטים ופרסומים העומדים בבסיס הקובלנה. ראוי, למשל, מסמכים שסומנו **ת/1** – פוסט מיום 22.08.22 ובו פרסם הנאשם ברשת החברתית "פייסבוק" כי בשבוע הבא כוונתו לחשוף על הקובל דברים מעניינים, אותם הגדיר כ"רעידת אדמה"; **ת/2** – פוסט מיום 31.08.22 מהרשת החברתית "פייסבוק", בו כתב הנאשם כי הקובל הציע לו סכום של 100,000 דולר בתמורה לכך שירצח ניצב במשטרת ישראל; **ת/3** – פרסומים שפרסם הנאשם בחשבון ה"טוויטר" שלו ובהם כתב, בין היתר, שיעשה הכל על מנת שלאחר הבחירות, הקובל יהיה מאחורי סורג ובריח).

33. כן, הוגשו בהסכמה, תמלול עדות הנאשם במשטרה (**ת/10**); מכתב שכתב הנאשם לעו"ד יעקב וינרוט ז"ל (**ת/12, נספח ז'**), בו ציין כי קבע פגישה עם ניצב משה מזרחי ז"ל; ראיון של ניצב משה מזרחי ז"ל בתוכנית של העיתונאית איילה חסון (**ת/5**) ומסמכים שונים הנוגעים לתביעת הנאשם נגד דן גרטלר ואחרים (ר' למשל **ת/14** – ערעורו של הנאשם על תביעת המערער נגד גרטלר).

34. העדות המרכזית בפרשת התביעה, מטבע הדברים, היא עדותו של הקובל. כבר בפתח הדברים, אציין ואדגיש כי עדותו בעניין האירועים נשוא כתב האישום, הייתה מהימנה, עקבית, קוהרנטית וברורה ואני נותן בה אמון מלא.

דברי הקובל על נסיבות היכרותו עם הנאשם

35. הקובל תיאר בחקירתו הראשית את היכרותו עם הנאשם. לדבריו, בשנת 1998, בעת שהיה פעיל בתנועת "הליכוד", יצר עמו הנאשם קשר וקבע אתו פגישה, שבמהלכה הציג עצמו כשוטר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

בימ"מ וכתומך בדעותיו. לאחר שהוקמה מפלגת "ישראל ביתנו" (הקובלת) בתחילת שנת 1999, התנדב הנאשם כפעיל במפלגה (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 1, ש' 20-38).

36. לדברי הקובל, טען הנאשם באזניו כי מתנכלים לו במשטרה בשל הקשר עם הקובל. לפיכך פנה הקובל למנכ"ל המשרד לביטחון פנים, חברו הטוב, וביקש בדיקתו. זמן מה לאחר מכן, פנו אל הקובל מקורביו והפצירו בו לשמור מרחק מהנאשם.

37. במרוצת הזמן, שב ופנה אליו הנאשם וביקש כי יסייע לו במציאת עבודה ואכן הקובל סייע לו בכך. תחילה, במנהל מקרקעי ישראל עד לפיטוריו של הנאשם, ולאחר מכן בלשכת מנכ"ל משרד התשתיות. בהמשך, סייע הקובל לנאשם ליצור קשר עם איש העסקים דן גרטלר (להלן: "דן גרטלר" או "גרטלר"), אשר תר אחר אנשי אבטחה מיומנים לפרויקט באפריקה (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 2, ש' 1-15).

38. מאז ועד שנת 2022, לא היו השניים בקשר למעט פגישות אקראיות.

39. עוד ציין הקובל כי בשנת 2017 פרסם הנאשם פוסט בפייסבוק לפיו הוא מתמודד לראשות המועצה האזורית מעלה יוסף וטען בו כי הוא האדם המתאים ביותר לתפקיד, בין היתר, משום "שלמד" מאנשים כמו אריק שרון, אפי איתם, ראש עיריית ראשון לציון והקובל עצמו (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 2, ש' 16-26).

40. בעניין זה, בחקירתו הנגדית, במענה לשאלות ב"כ הנאשם, השיב הקובל כי מאז היכרותם, שוחח עם הנאשם מאות פעמים. בתקופת בחירות או בתקופה בה ביקש הנאשם את עזרת הקובל במציאת עבודה, שוחחו בצורה אינטנסיבית ובתקופות אחרות - פחות. עוד מסר הקובל כי הנאשם ביקר עשרות פעמים במשרדי "נתיב המזרח" בירושלים אשר בבעלותו של הקובל. הנאשם הוא שיזם את הקשר (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 13, ש' 39-עמ' 14, ש' 24).

41. הקובל הכחיש, בחקירתו הנגדית, את טענת ב"כ הנאשם כי בינו לבין הנאשם היה קשר חברי הדוק. לדברי הקובל, היו מפגשים, פגישות, הנאשם נהג להגיע לאירועים של הקובל, אך הם לא היה חברים ולא היה ביניהם קשר הדוק (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 14, ש' 25-32).

42. לדברי הקובל, השניים נכחו יחדיו באירועים שונים. הנאשם נכח בבת המצווה של בתו של הקובל וייתכן ושניהם היו יחד אצל רבנים. אולם, אין להסיק מכך, כך לדברי הקובל, כי הקשר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

ביניהם היה קרוב ומשמעותי, מעבר לקשרים שהיו לקובל עם פעילים נוספים (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 59, ש' 5-עמ' 60, ש' 36).

43. ב"כ הנאשם הטיח בקובל את הטענה לפיה ניצב משה מזרחי ז"ל (להלן: **"ניצב מזרחי"**) סיפר בראיון עם אילה חסון ששמו של הנאשם עלה בהאזנות סתר לקובל שעה שהנאשם היה עדיין בשירות המשטרה. עוד טען ב"כ הנאשם כי בעת שירותו של הנאשם במשטרה, פנה היועץ המשפטי של הקובלת, עו"ד יואב מאני, לנאשם על מנת לגייסו לשורות הקובלת. על כך השיב הקובל, כי אכן נבחנה אפשרות לצרף את הנאשם כמועמד לרשימת הקובלת לכנסת, אך מאחר שהנאשם היה בשירות פעיל במשטרה, נערכה פניה יזומה מיועמ"ש הקובלת למשטרה, על מנת שתיבחן אפשרות יציאתו של הנאשם לחופשה ללא תשלום.

44. הקובל הכחיש מכל וכל, את טענת ב"כ הנאשם לפיה הציע לנאשם לפרוש מהמשטרה ולהצטרף לקובלת וכי הבטיח לשריין לו את המקום השמיני ברשימה. לדברי הקובל, היה זה הנאשם שפנה מיוזמתו והציע להיות פעיל במפלגה שהוקמה. הקובל אישר כי הנאשם היה פעיל דומיננטי במפלגה בבחירות 1999 (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 14, ש' 33-עמ' 16, ש' 27).

45. הקובל אישר, בחקירתו הנגדית, כי ידע, מפיו של הנאשם, על עברו הצבאי של הנאשם, פעולותיו והצטיינותו במהלך תפקידיו במערכת הביטחון (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 16, ש' 34-28).

46. הקובל נשאל בחקירתו הנגדית על מעורבותו בפרויקטים שונים. מאחר ואלה אינם רלוונטיים לקובלנה שלפני. אתייחס לכך בקצרה:

47. ב"כ הנאשם הטיח בקובל טענה לפיה הקובל ביקש להקים מערך אבטחה לפרויקט גדול ביוון ולכן ביקש מהנאשם לארגן לו פגישה עם מפקד הימ"מ. הקובל הכחיש זאת נמרצות והשיב כי היה זה הנאשם שיזם שתי פגישות עמו ולפגישות הגיע עם מפקדי ימ"מ דאז. לדברי הקובל, הוא עצמו פרש מאותו פרויקט כי לא האמין בו (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 16, ש' 35-עמ' 17, ש' 11).

48. הקובל נשאל בחקירתו הנגדית אף על פרויקט בקונו של איש העסקים דן גרטלר (להלן: **"גרטלר"**). לדבריו, ביקש לסייע לנאשם ולכן הציע לגרטלר לצרף את הנאשם לאבטחת הפרויקט, בשים לב לניסיון הצבאי והביטחוני של הנאשם. גרטלר אכן שכר את שירותיו של הנאשם לפרויקט בקונו (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 17, ש' 33-14).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

49. הקובל נחקר ממושכות על פרוייקט קונגו והוצגו לו מסמכים שונים ותכתובות בין הנאשם לאחרים.
50. הקובל הכחיש מעורבות בפרטי עסקה זו וטען כי לא היה מודע למכתב שכתב הנאשם לגרטלר מיום 25.07.2002 ובו נכתב על ידי הנאשם כי הוא רואה בחומרה רבה את ניסיונותיו וניסיונות אחרים להרחיק אותו מהפרוייקט בקונגו ודרש את סכומי הכסף המגיעים לו, לדבריו, בגין הקמת הצבא בקונגו וגיוס מאבטחים בתחום היהלומים (ת/12, נספח ג'; ר' תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 24, ש' 23 עד עמ' 25, ש' 29).
51. הקובל אף הכחיש את הטענה לפיה היה מודע בזמן אמת למכתב שכתב הנאשם לעו"ד יעקב וינרוט ז"ל (להלן: "עו"ד וינרוט"), מיום 29.09.2002, בו נכתב כי הנאשם קבע פגישה עם ניצב מזרחי ואף כי הגיש תלונה במשטרה, בין היתר נגד גרטלר וכי הוא מתעתד להגיש נגדם גם תביעה כספית (ת/12, נספח ז').
52. הקובל הכחיש את הטענה שהוטחה בו ולפיה, בעת ששלח הנאשם את המכתב לעו"ד וינרוט, ידע הקובל כי נקבעה פגישה בין הנאשם לבין ניצב מזרחי כמו גם את טענת ב"כ הנאשם לפיה חשש שהנאשם יספר על ניסיונו כביכול של הקובל לשדל אותו לרצוח אחר (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 25, ש' 37-עמ' 27, ש' 32).
53. ב"כ הנאשם טען כלפי הקובל כי עובר למועד שליחת המכתב הנ"ל (ת/12, נספח ז') פוטר הנאשם ממשרד התשתיות (נ/6 – מכתב הפסקת עבודה מיום 01.10.2002) וכי בית הדין לעבודה מצא ליקויים בהליך פיטוריו של הנאשם והורה להשיבו לעבודה (ת/9). הקובל השיב כי הוא סיים את כהונתו כשר התשתיות כ – 6 חודשים עובר למועד זה.
54. הקובל הדגיש כי כל טענותיו של הנאשם כלפיו בנוגע לעניין קונגו נבחנו על ידי מספר ערכאות משפטיות, לרבות על ידי בית המשפט העליון, אשר לא מצאו בטענותיו של הנאשם ממש (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 20, ש' 36-20). הקובל הכחיש את הטענה לפיה בנסיעתו השנייה של הנאשם לקונגו, העביר הנאשם מהקובל סך של 700,000 דולר לעוזר נשיא קונגו ושב והדגיש כי לא היה מעורב בפרוייקט בקונגו; הוא ציין כי לא "דחף" את הנאשם לפרוייקט זה אלא רק סייע לו במציאת עבודה בשל טענתו למצב כלכלי לא קל (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 18, ש' 34-עמ' 19, ש' 15).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

55. עוד נטען כלפי הקובל כי לא נחתם הסכם עבודה בין הנאשם לגרטלר אלא "הסכם קבלה וסילוק", משום שהקובל היה ערב לגרטלר. הקובל השיב כי לא היה ערב ולא מעורב בכך וכשהוצג בפניו "מכתב קבלה וסילוק" והוטח בו כי מי שערך אותו הוא היועץ המשפטי של הקובלת, עו"ד יואב מאני (נ/4, נספח א' לת/9) השיב כי עו"ד מאני נתן ייעוץ משפטי גם לגרטלר (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 17, ש' 34-עמ' 18, ש' 7). במענה לטענת ב"כ הנאשם לפיה עו"ד מאני היה גם עורך הדין של הפרויקט בקונגו ואף טס עם הנאשם לקונגו, השיב הקובל כי אינו מודע לכך באשר הוא לא היה מעורב בפרויקט בקונגו.

56. במענה לטענת ב"כ הנאשם כי במהלך כהונתו של הקובל בתפקיד שר התשתיות דאג למנות את הנאשם לתפקידים שונים במשרדי ממשלה שונים, השיב הקובל כי אכן סייע לנאשם במציאת עבודה בשל דברי הנאשם על מצבו הכלכלי הרעוע. לדבריו, הוא לא הגדיר תפקיד אלא הסתפק בכך שתימצא לו משרה (למשל במנהל מקרקעי ישראל). עוד הכחיש הקובל את הטענה לפיה הוא קידם את הנאשם לתפקיד עוזר ראש מנהל מקרקעי ישראל ואחראי על הפיקוח במנהל (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 21, ש' 29-1). על טענת ב"כ הנאשם כי הקובל פעל למינויו של הנאשם ליועץ מנכ"ל משרד התשתיות בנובמבר 2001, השיב הקובל כי אכן ביקש ממנכ"ל משרד התשתיות דאז למצוא לנאשם משרה, וזאת בשל מצבו הכלכלי של האחרון (כן ר' תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 22, ש' 38-1 ועמ' 23, ש' 23-1).

57. הקובל הכחיש את טענת ב"כ הנאשם כי הקובל דאג למנות את הנאשם לתפקידים בכירים משום שהיה איש אמונו, וחזר והדגיש, פעם אחר פעם, כי סייע לנאשם עקב מצוקתו הכלכלית של האחרון (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 24, ש' 22-1).

58. כאמור, ב"כ הנאשם חקר ממושכות את הקובל על עסקאות נוספות, משרות שהוצעו לקובל וכיוצ"ב. אני קובע כי קו חקירה זה אינו רלוונטי לשאלות שבמחלוקת בקובלנה נושא הדיון שלפני. כלל השאלות והתשובות בעניינים אלה אינן מתייחסות לשאלות שבמחלוקת ובפרט לא לשאלת "האמת בפרסום" שהיא מפלטו ובסיס קו הגנתו של הנאשם, ואין בהן כדי להשליך על אמינותו של הקובל.

עדות הקובל בנושאים הרלוונטיים לקובלנה

59. הקובל הכחיש מכל וכל את הטענות בבסיס פרסומיו של הנאשם. הוא הכחיש כי הציע לנאשם סכום כסף בסך 100,000 דולר באם ירצח ניצב במשטרת ישראל. הקובל הצביע על סתירות בגרסאותיו של הנאשם, בעיקר אלו שנמסרו על ידו בחקירתו במשטרה מול ר' יאח"ה דאז, מירי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

גולן (ת/10). העדת הקובל על דברים שמסר הנאשם במשטרה אינם קבילים כמובן, אך למען הסדר הטוב יצוינו. דברי הנאשם במשטרה יבחנו בהמשך בנפרד מדברי הקובל עליהם.

60. הקובל העיד בחקירתו הראשית, כי ביום 31.08.2022 פרסם הנאשם פוסט שקרי (ת/2) מראשיתו ועד סופו. כך כתב הנאשם כבר בתחילת הפוסט, כי שימש בעבר כעוזרו של הקובל (ת/2) על אף שמעולם לא היה עוזרו. לדברי הקובל, בשנת 2004, בעדותו במשטרה בפני ר' יאח"ה דאז, החוקרת מירי גולן (ת/10), בהתאם לתמליל עדותו במשטרה (ת/10), הודה הנאשם, בניגוד לדבריו הכתובים בפוסט, כי לא שימש כעוזרו של הקובל וזאת, לאחר שנשאל ארבע שאלות בנושא זה.

61. עוד נכתב בפוסט כי נאמר לקובל על ידי ניצב במשטרה, שעו"ד וינרוט חשש שהנאשם יתלונן במשטרה בגין "הצעת הרצח" ולכן, עו"ד וינרוט והקובל, מינו את יוחנן דנינו למפכ"ל על מנת שתלונתו לא תטופל. הקובל התייחס לכך ומסר שיוחנן דנינו מונה למפכ"ל המשטרה רק בשנת 2011. על כן, אין טענה זו מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר.

62. הקובל המשיך והתייחס ליתר טענותיו של הנאשם בפוסט: לדבריו, עו"ד וינרוט לא ייצג אותו. בשנת 2002, היה זה עו"ד דב ויסגלס שייצג את הקובל. הקובל פנה לעו"ד וינרוט על מנת שייצגו רק בשנת 2007 (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 8, ש' 34-22).

63. הקובל הדגיש כי מטרת הפוסט, אותו פרסם הנאשם בפייסבוק, ברורה ונועדה לחבל בסיכוי הקובלת להיבחר לכנסת. לדבריו, עיתוי פרסום הפוסט, כחודשיים לפני מועד הבחירות ובאותו יום בו חתם הקובל, ששימש אז כשר האוצר, על הסכם עם הסתדרות המורים שמנע שביתה של מערכת החינוך – מדברים בעד עצמם (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 7, ש' 34-עמ' 8, ש' 21). עוד הוסיף הקובל כי הנאשם פרסם את הפוסט ללא שביקש את תגובתו קודם לפרסום (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 8, ש' 37-35).

64. הקובל חלק על גישתו של ב"כ הנאשם לפיה ניצב מזרחי חיזק בדבריו את גרסת הנאשם.

65. ואדגיש, ניצב מזרחי ז"ל אינו עד במשפט ולכן דבריו שנאמרו או נכתבו בראיון זה או אחר אינם קבילים כראייה.

66. על אף זאת, הדגיש הקובל כי במכתב שכתב הנאשם לעו"ד וינרוט בשנת 2002, נכתב כי הנאשם קבע פגישה עם ניצב מזרחי והאחרון, בראיון שנערך עם אילה חסון ביום 09.09.2022, אמר כי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

הנאשם יצר עמו קשר, קבע עמו פגישה, אך לא הגיע אליה (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 3, ש' 23-עמ' 4, ש' 29).

67. הקובל הפנה בעדותו בבית המשפט לגרסאות שונות שמסר הנאשם בעניין זה, בהזדמנויות שונות: כך למשל, בראיון עם אילה חסון (ת/37, עמ' 2) טען הנאשם, שלא הגיע לפגישה, משום שבדרכו לפגישה בירושלים חש סכנה לחייו; הוא פגש בדרך את הקובל שהגיע למקום עם עוד ארבעה אנשים. לעומת זאת, בעדותו במשטרה, השיב שלא הופיע לפגישה בהמלצת בא כוחו (ת/10, קובץ 1 - עמ' 3, ש' 10-17, 26-5; עמ' 4, ש' 1-4).

68. הקובל הפנה ללוחות הזמנים: לדבריו, הנאשם סיפר לאילה חסון בריאיון הנ"ל כי בפגישה שהתקיימה בינו לבין הקובל בבית עופר באפריל-מאי 1999, התבקש על ידי הקובל לרצוח את סנדו מזור. לדברי הקובל, אותה עת, שירת הנאשם במשטרת ישראל לכן, מצופה היה ממנו להגיש נגד הקובל תלונה מיידית. אולם, רק בחלוף שלוש שנים וחצי, הוא סיפר זאת, לטענתו, לניצב מזרחי (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 5, ש' 1-38). יוער כי שמו של ניצב סנדו מזור לא נזכר כלל בכתב הקובלנה אלא הוזכר לראשונה על ידי הקובל בעדותו בנקודה זו.

69. הקובל הפנה בעדותו לתמיהות וסתירות בגרסאות הנאשם: כך למשל טען הקובל כי בעדותו של הנאשם במשטרה, הוא נמנע מלספר, שהקובל הציע לו תשלום בתמורה לרצח ניצב סנדו מזור, ראש אגף חקירות דאז, אלא התמקד בקשר בין הקובל לדן גרטלר והלין על מעורבותו של הקובל כחבר כנסת בעניין עסקי.

70. בעניין זה, הפנה הקובל לדבריה המתועדים של ראשת יאח"ה דאז, מירי גולן, שאמרה לנאשם כי להבנתה, פעולותיו היוו ניסיונות סחיטה מול דן גרטלר. הקובל הוסיף ואמר כי לנאשם מעורבות בהליכים משפטיים רבים: הוגשו נגדו תביעות רבות, לרבות מעורבות בהליך פלילי בו איים על פקח מטעם מנהל מקרקעי ישראל (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 6, ש' 1-עמ' 7, ש' 30).

71. מרבית חקירתו הנגדית של הקובל התמקדה, כאמור, בנושאים שוליים, שאינם קשורים במישרין לליבת התיק שלפני. התרתי קווי חקירה נוספים כאמור, לבקשת ב"כ הנאשם, לצורך בחינת מהימנות העדויות.

72. הקובל נחקר על קובלנות פליליות אחרות ו/או נוספות. בחקירתו הנגדית אישר הקובל כי בעבר הגיש קובלנה פלילית נגד יואב יצחק ועיתונות זהב בע"מ אשר טענו שהוא מושחת ומסוכן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

ובמסגרתה טען כי הנאשמים החלו במתקפה מתוזמנת עליו בתקופת בחירות (1/נ). הוא אישר כי קובלנה זו נמחקה והשיב כי מחק את הקובלנה לאחר שיואב יצחק חזר בו: **"אני אומר, אחרי שיואב יצחק חזר בו, אז נמחק. אין לי פה עניין לרדוף אנשים, אני לא נוקם ונוטר, אני לא רודף אנשים"** (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 13, ש' 19-12).

73. הוא נחקר על דברים שנמסרו לכאורה על ידי ניצב מזרחי ז"ל בכתבה (ת/5, עמ' 9-10 וכן תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 33, ש' 22-עמ' 35, ש' 19). כפי שצינתי קודם לכן, ניצב מזרחי ז"ל אינו בין החיים ולא העיד בהליך שלפני. דבריו אינם קבילים ולא יינתן להם משקל.

74. לשאלה אם חש נרדף על ידי רשויות אכיפת החוק, שיתף הקובל בתחושותיו על רקע חקירותיו. לשאלה האם הכיר את ניצב סנדו מזור ז"ל (להלן – **"ניצב מזור"**), השיב הקובל כי נחקר על ידו ואישר כי ניצב מזור היה ממונה על מספר חקירות בהן נחקר הקובל כמעורב וביניהן, פרשת גרגורי לרנר, פרשת בר און חברון ופרשת הרובל הרוסי (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 36, ש' 11-עמ' 37, ש' 36). ב"כ הנאשם הטיח בקובל כי התבטא בעבר נגד ניצב מזור: ביולי 1997 כינס מסיבת עיתונאים ובה אמר כי איבד כל אמון באגף החקירות במשטרת ישראל ובעומד בראשו, ניצב מזור (נ/9 – כתבה מעיתון גלובס מיום 31.07.1997). הקובל השיב שהוא אינו יודע מתי אמר זאת ואם אכן הוא צוטט נכון. ובכל מקרה, גם כיום, יש אנשים המכהנים בדרגות בכירות מאוד במערכת הממשלתית, שאינו רוחש להם אמון. אולם, אין הדבר אומר שהוא מייחל למותם או שהוא **"יזמין רצח"** שלהם (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 39, ש' 8-עמ' 40, ש' 31).

75. ב"כ הנאשם המשיך והטיח בקובל כי הוא חש כעס כלפי משטרת ישראל על כך ש"רדפה" אותו לדבריו ובראש ובראשונה כלפי ניצב מזור, שהיה ראש אגף חקירות דאז, עד כי היה מוכן לשלם 100,000 דולר על מנת לרצוח אותו. הקובל הכחיש נמרצות ועמד על כך כי אין ממש בטענות (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 42, ש' 32-1).

76. הקובל אישר כי התבטא כלפי ניצב מזרחי בכינוי "גזען אנטישמי" וציין כי דבריו נאמרו בכנס פעילים סגור ודלפו לתקשורת. עם זאת, ציין כי הוא זה שהביא להדחתו של ניצב מזרחי מהמשטרה ולכן, טענתו של ב"כ הנאשם אינה מתיישבת עם השכל הישר. הרי מזרחי ומזור היו יכולים לכעוס על הקובל על שהוביל להדחת מזרחי ממשטרת ישראל ולכך שמזור **"נזרק"** על ידי בית המשפט העליון (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 45, ש' 28-10).

77. ניסיונותיו, החוזרים ונשנים, של ב"כ הנאשם להטיח בקובל כי פעולותיו נועדו לפגוע בניצב מזור וזאת, בשל כעסו, העלו חרס. הקובל עמד על דעתו כי פעולות שביצע (למשל כשניסה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

להקים ועדת חקירה פרלמנטרית לעניין אגף חקירות במשטרת ישראל או עתירתו לבג"צ נגד מינויו של ניצב מזור לשגריר ישראל ברומניה) לא היו מונעות מאינטרס אישי (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 46, ש' 1-עמ' 47, ש' 27).

78. לשאלה מדוע החליט להגיש נגד הנאשם קובלנה פלילית ולא תביעת דיבה, הסביר הקובל כי פרסום הדברים השקריים מונע מזדון. מכל הבדיות שפרסמו עליו, לא הייתה עוד כזו "עלילת דם" (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 49, ש' 37-עמ' 50, ש' 6).

79. לטענת ב"כ הנאשם, טענת הקובל כי דברי הנאשם שקריים, אינה עולה בקנה אחד עם הצעתו של הנאשם כי יערכו בדיקת פוליגרף. על כך השיב הקובל כי בדיקת פוליגרף אינה אמצעי קביל בבית משפט וכי מניסיונו רב השנים, ניתן להטות את תוצאות הבדיקה. עוד הדגיש כי לא סירב לביצוע הבדיקה אלא אמר שאין צורך בה (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 50, ש' 36-7).

80. ב"כ הנאשם שב ועימת את הקובל עם דברי ניצב מזרחי לעיתונאית איילה חסון, מהם משתמע לכאורה כי הנאשם היה מאוים. הקובל התבקש להסביר את פרט האישום השלישי בקובלנה שהגיש, לפיה ניצב מזרחי: **"לא אישר מעולם את דברי הבלע של הנאשם..."** והשיב כי חלק מדבריו של ניצב מזרחי בכתבה לא נאמרו על ידו בקולו אלא נאמרו על ידי איילה חסון. עוד הדגיש הקובל כי הנאשם, נשאל פעמים רבות על ידי גולן בעדותו במשטרה מה רצה לספר למזרחי על הקובל, אך הנאשם לא סיפר, ולו במילה אחת, על "הזמנת הרצח" לכאורה (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 52, ש' 36-עמ' 55, ש' 6).

81. ב"כ הנאשם הפנה למכתב שכתב כביכול הנאשם לניצב מזרחי (ר' נ/19).

82. הוא הטיח בקובל כי במכתב נכתב, שבשיחתם הטלפונית, לפני כשבועיים, טען הנאשם, שהוא מנוע מלספר על אירוע חמור הנוגע לחיי אדם שהתרחש לפני שנתיים וחצי. במידה ויוזמן לחקירה על נוסח המכתב, הוא לא מתכוון לדבר, גם אם יאסר מאחורי סורג וברית. ארחיב אודות נ/19 בהמשך.

83. הוטחה בקובל טענת הנאשם לפיה, בעת שהיה בדרכו לפגישה עם ניצב מזרחי, הקובל וארבעה אחרים פגשו בו, תקפו אותו פיזית ונטלו ממנו קלטות שהיו ברשותו. כתוצאה מכך וחששו של הנאשם, מפגיעה בו ובמשפחתו, לא הגיע הנאשם לפגישה שנקבעה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

84. הקובל הכחיש מכל וכל את טענות ב"כ הנאשם ומסר כי גם בעדותו במשטרה, הנאשם לא סיפר על אירוע התקיפה הנ"ל וכי טען בפני חוקריו, כי לא הגיע לפגישה עם ניצב מזרחי בעצת באי כוחו (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 55, ש' 7-עמ' 56, ש' 11). הוא אישר בעדותו כי כינה את הנאשם בכינוי גנאי וטען כי עומד מאחורי הדברים.
85. הקובל הוסיף וטען כי הנאשם נהג להקליט אחרים בסתר. לדבריו הנאשם הציג את ההקלטות בתביעה שהגיש נגד גרטלר. הקובל שב והכחיש נמרצות את טענת ב"כ הנאשם לפיה היה מודע לתוכן ההקלטות או היה מעורב באירוע תקיפתו של הנאשם או כי נטל קלטות מחזקתו. עוד הכחיש הקובל כי ידע בזמן אמת על קיומן של אותן הקלטות (תמליל דיון מיום 08.04.24, עמ' 57, ש' 6-עמ' 58, ש' 39).
86. מצאתי ליתן אמון בגרסתו של הקובל. עדותו קוהרנטית וברורה. לא ניכר כי הוא הגזים או הפריז בתיאוריו ובתשובותיו. הוא אף השיב בכנות על שאלות שנשאל בהקשר למידת קרבתו לנאשם; מדוע סייע לו למצוא עבודה וכיוצ"ב.
87. הכחות הנמרצות של הקובל מצטרפות לראיות, אשר הוגשו בהסכמה לבית המשפט ומלמדות על פרסום הדברים על ידי הנאשם, במשך מספר פעמים ובמספר אמצעים, כשפרסומם כוון כלפי שני בני אדם ויותר ואשר פורסמו בעת מערכת בחירות.

פרשת הגנה

88. העדות המרכזית בפרשת ההגנה, נשמעה מפי הנאשם. אקדים כבר בשלב זה ואציין כי התרשמתי שעדותו, כמעט במלואה ובוודאי בהקשר לליבת האירועים נשוא כתב האישום, הייתה בלתי מהימנה, כבושה בחלקה ללא מתן כל הסבר סביר ואף פחות מסביר לכך, כמו גם עמוסה בסתירות, היורדות לשורשו של עניין.
89. הנאשם העיד כי הכיר את הקובל החל משנת 1998 (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 3, שורות 22-23). הוא תיאר את קרבתו לקובל והקשר הקרוב והאמיץ, ששרר ביניהם. לדבריו, הקובל הציע לו: "...להיות ברשימה לכנסת והוצע לי תפקיד 8 ברשימה לכנסת" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 4, שורה 7). הוא התייחס לפרויקטים בהם עבד או אליהם הצטרף ביוזמת הקובל (פרויקטים ביוון, קונגו) וזאת בכובעו, כאיש אבטחה מיומן (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 4, שורה 27-עמ' 5, שורה 2).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

90. הוא התייחס בהרחבה להתפטרותו מן המשטרה על רקע קשריו עם הקובל וכוונתו לעבוד עמו. הוא סיפר על פגישות משותפות עם רבנים, ובא כוחו סיכם באמירה כי מערכת היחסים ביניהם הייתה כה קרובה עד כי הוא היה איש סודו של הקובל (ר' עמ' 8 לתמליל הדיון מיום 16.07.24).

91. הנאשם מסר בעדותו דברים שנאמרו לו, לטענתו, מפי הקובל, ובפרט על תוכניותיו, תחושותיו, ומעשיו בהקשר למערכת אכיפת החוק: "הוא אמר לי שאני הולך לתקוף את המשטרה, את אגף החקירות, את הפרקליטות המדינה, את בג"ץ ואלה התחומים שהכי שנואים במדינת ישראל ועליהם אני רוכב על מנת שנעבור את אחוז החסימה כי בסקרים שעשו גילו שיש איזה נדבך מאוד משמעותי בתוך מדינת ישראל, שאנטי הפרקליטות, אנטי בית המשפט העליון, אנטי אגף החקירות ועל זה הוא רכב כל מערכת הבחירות בשנת 99' ועל זה הוא הביא את המנדטים, את ה-4 מנדטים" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 8, ש' 35-עמ' 9, ש' 2).

92. בחקירתו הראשית נשאל הנאשם מה אמר לו הקובל על ניצב סנדו מזור, והשיב: "קודם כל הוא לא סבל אותו, לא רק אותו את מזרחי שהיה ראש אגף החקירות, את מירי גולן, את פרקליטת המדינה עדנה ארבל, זה היה השנאה הכי גדולה שלו כלפי האנשים האלה, הם רדפו אחריו, הוא הרגיש שמה שהם מנסים זה רק לבוא ולהפיל אותו, הוא התלכלך עליהם ברמות הכי מטורפות ואז באחת השיחות הוא אמר לי אני מוכן לשנות... סנדו מזור הוא היה הראש, מבחינתו הוא היה המוח, הוא היה האיש הכי חכם באגף החקירות. ככה הוא אומר, שהוא זה שגידל את מזרחי ואת מירי גולן, הוא זה שמקושר לעדנה ארבל, הוא זה שנמצא במרכז של החיסול הפוליטי והאישי שלו... הוא לא סבל את המשטרה, הוא כל הזמן רק גידף את השוטרים באגף החקירות, את כל אגף החקירות, הוא היה אנטי ברמות הכי מטורפות וזה היה ידוע לכולם" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 9, ש' 18-3).

התייחסות הנאשם לסיפור המעשה

93. על ליבת הדברים, טענתו לפיה הציע לו הנאשם כסף על מנת לרצוח ניצב במשטרה, העיד: "הוא לא סבל את סנדו מזור ואז הוא אמר... אני מוכן לשלם 100,000 דולר על מנת לרצוח את סנדו מזור". כשנשאל מדוע דווקא הוא, השיב: "כי מזור היה האיש הכי שנוא עליו והוא היה איש שהוביל את כל החקירות, זה לא אומר שהוא לא רצה, וזה לא אומר שהוא דיבר אחרת על פרקליטת המדינה, על עדנה ארבל או על מזרחי כראש אגף החקירות או על מירי גולן כראש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

יאח"ה, המילים היו מאוד בוטות, אתם שמעתם אותו גם פה מה הוא אמר על עדנה ארבל ועל מר מזרחי" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 9, שורות 23-32).

94. על נסיבות אמירת הדברים והצעתו של הקובל אליו, הרחיב ומסר:
- "עו"ד בסרגליק: מי היה בפגישה?**
- הנאשם: אני והוא.**
- עו"ד בסרגליק: כלומר למי הייתה ההצעה?**
- הנאשם: לי.**
- עו"ד בסרגליק: ההצעה נשמע לך רצינית?**
- הנאשם: מאוד.**
- עו"ד בסרגליק: ואז כשאתה שומע את ההצעה איך אתה מגיב?**
- הנאשם: הייתי בהלם, יצאתי החוצה אמרתי לו "מה השתגעת?"** (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 9, שורות 35-39, עמ' 10, שורות 1-3).
95. הנאשם הבין, כך לשיטתו, כי מדובר ב"רעידת אדמה" לדבריו ולכן, מסר לרעייתו את הקלטת שהקליט, על מנת שתשמור עליה (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 115).
96. משנשאל הנאשם, בחקירתו הנגדית, אם סיפר על אותה "הצעה לרצח" למאן דהוא, השיב בשלילה ואמר כי סבר שהיה זה אירוע נקודתי, דברים שנאמרו מפי הקובל בשעת כעס (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 117, ש' 14-7): **"אני חשבתי שזה היה אירוע נקודתי... אני אומר שאני באתי והסתכלתי על זה של איזה, תוך איזה פליטה, או שאיזה משהו שהוא בא ואמר את זה בשעת עצבים. הרי שמעת אותו גם פה, מה הוא אומר על פרקליטת המדינה, ומה הוא אמר על פרקליט המדינה, ומה הוא אמר על אלף אביה, ומה הוא אמר על מזרחי פה. פושעים. הוא אמר את הדברים ואמר דברים פי אלף יותר חמורים על האנשים האלה."**
97. הוא נשאל על מועד השיחה וענה: **"זה היה בחודש לפי דעתי מרץ-אפריל, אני לא זוכר, פברואר, מרץ, אפריל, זה היה בטוח לפני שהוא נבחר להיות חבר כנסת"** (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 10, שורות 7-8).
98. הוא אישר כי גם לאחר שהוצע לו, לשיטתו, לרצוח ניצב במשטרה, או כדברי בא כוחו: **"ניסו לשדל אותך לרצח בשנת 99"**, הוא נותר בקשר עם הקובל עד שנת 2002, אלא שלדבריו הקשר היה "קונקרטי לחלוטין" (תמליל הדיון מיום 16.07.24, עמ' 13).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

99. לאחר שהוצעה לו אותה הצעה, נבחר הקובל כשר התשתיות. או אז, לדברי הנאשם הציע לו הקובל: "... להיות עוזר בכיר למנכ"ל מנהל מקרקעי ישראל שמתעסק בכל התחום של האכיפה של הקרקעות, לא ידעתי אפילו מה זה כי אני לא ידעתי שקיים גוף כזה "מנהל מקרקעי ישראל", למדתי מהר מאוד מה התחום הזה והגעתי לשם, הגעתי לפגישה אצל שלמה בן אליהו, האיש שהוא מינה אותו להיות מנכ"ל ואמר לי "בוא תהיה העוזר שלי במנהל" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 10, ש' 26-30).

100. ולאחר מכן: "...אביגדור ליברמן הציע לי להיות מתאם השר והמנכ"ל במשרד התשתיות, לקחת את כל הנושא של פיתוח הנגב והגליל את כל הנושא של הביטחון, של בתי זיקוק, חברות הגז.

וכן: "ליברמן, ליברמן מינה אותי והפנה אותי ליאיר מעיין למנכ"ל וישבתי בלשכת מנכ"ל והגדרה של התפקיד היה מתאם השר והמנכ"ל במשרד התשתיות" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 11, שורות 9-14).

101. הנאשם כרך בין פיטוריו מתפקיד זה לפנייתו בכתב לניצב מזרחי ולעו"ד ויינרוט: "ב-29 לתשיעי כתבתי מכתב לוינרוט שאני מתכוון ללכת למזרחי וב-1 לאוקטובר יומיים אחרי זה קיבלתי מכתב פיטורים ממשרד התשתיות ע"י יאיר מעיין מקורבו..." (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 11, שורות 28-30).

וכן: "...ב-29 לתשיעי, יצא מכתב למזרחי יצא מכתב לוינרוט זכרנו לברכה ובראשון לאוקטובר אפשר לראות למעלה בדף העליון, קיבלתי מכתב הפסקת עבודה" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 12, שורות 3-5). שני המכתבים סומנו ת/9 ונ/6 בהתאמה, ואתייחס אליהם בהרחבה בהמשך.

102. לאחר שכתב מכתב לעו"ד ויינרוט בו ציין כי קבע פגישה עם ניצב מזרחי, נאמר לו על ידי עו"ד ויינרוט "לרדת מהסיפור", וכלשונו: "קבעתי פגישה אתו וברגע שקבעתי אתו פגישה התחיל מסך (כך במקור – א.נ.) של טלפונים עם וינרוט, נפגשתי אתו במשרד, אני זוכר זה היה ברחוב הוברמן 513 אני לא זוכר, באתי אליו כמה פעמים, אמר לי "תרד מהסיפור הזה של משטרה בוא ננסה לגמור את הדברים בדרכי נועם עזוב אותך" אחר כך הוא בא אלי לראשון, הוא היה באמת, היה בסדר גם למרות שהוא ייצג את הצד השני, אני חושב שוינרוט היה לפחות עוד בן-אדם, הוא אמר לי "אם אני הייתי יכול להוציא עכשיו כסף ולבוא ולתת לך ולגמור את

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

הפשרה את הדבר הזה בפשרה" עשינו וגם הוא היה הכי בסדר שבעולם" (תמליל הדיון מיום 16.07.24 עמ' 14, שורות 10-19).

"הפגישה האלימה" והקלטות

103. לדברי הנאשם, סמוך לאחר מכן, אירוע רדף אירוע והעניינים הסלימו והתדרדרו:

"הנאשם: היה כמה מפגשים עם מזרחי, כן אני, לא לא הגעתי אליו, לא הגעתי בפעם הראשונה, לא,

עו"ד בסרגליק: לא הגעת 6 באוקטובר למה לא?

הנאשם: כי ברגע שדיברתי עם וינרוט, בצד השני היה אביגדור ליברמן, בטוח שהם היו בקשר ושהייתי בדרך למזרחי, אביגדור ליברמן עצמו התקשר אלי ואמר לי "תגיע לתחנת הדלק בלטרון בואו ניפגש שם" והגעתי לתחנת דלק בלטרון.

עו"ד בסרגליק: זה אחרי המכתב שלך שסומן בנספח ז'?

הנאשם: אחרי, כן שהייתי בדרך לשם והגעתי לשם ואיך שהגעתי לשם, הייתי עם cavalier ירוקה אני חושב ונעשה לי מארב, נעשה לי מארב ע"י שלושה אנשים שהם לקחו ממני את, התחיל אלימות בזה, "אתה רוצה לעלות למזרחי?" אמרתי "כן" והתחילה אלימות, לקחו ממני שקית של קלטות שהייתה ליד המושב וחזרתי עם חולצה קרועה, פנים מנופחות, התגוננתי, נלחמתי כמה שיותר ומשם חזרתי הביתה לא המשכתי.

עו"ד בסרגליק: מה זה השקית עם הקלטות, מה היה בה?

הנאשם: היו בה הקלטות גם על הנושא של קונגו וגם על הנושא שהוא דיבר איתי על ה-100,000 דולר.

עו"ד בסרגליק: זאת אומרת היו שם הקלטות שמי הקליט?

הנאשם: אני הקלטתי אותו, אני הקלטתי את ליברמן.

עו"ד בסרגליק: מה רצית לעשות עם אותם הקלטות?

הנאשם: להעביר אותם למזרחי" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 15, ש' 30-11).

וכן: "אני חושב שהם הגיעו עם שני רכבים, לא חושב, הם הגיעו עם שני רכבים" (תמליל הדיון מיום 16.07.24, עמ' 15, ש' 37).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

104. הנה כי כן, לטענת הנאשם הוא החזיק ברשותו קלטות מפלילות משיחות עם הקובל ואחרים; הוא התעתד למסור אותן לניצב מזרחי, אגב פגישתם, אך בדרכו למפגש, נקלע למארב, במהלכו הותקף באלימות, בהיותו בתחנת דלק בלטרון; הוא הוכה, נחבל ומרשותו נלקחה בכוח הזרוע שקית ובה קלטות של שיחות מפלילות.
105. הנאשם הדגיש כי לא היו ברשותו העתקים לקלטות ואלו המקוריות נגנבו (שלא לומר נשדדו) (תמליל הדיון מיום 16.07.24, עמ' 16).
106. אקדים ואומר: לסיפור מעשה זה לא הובאה כל ראיה אובייקטיבית תומכת. לא הוגש פלט שיחות מאותו יום, לא הוגשה אינדיקציה לשיחה טלפונית עם הקובל, לא הוצג סרטון ממקום האירוע, לא הוגשה תלונה במשטרה ואף לא ראיה המתעדת הגעתו או שהייתו של הנאשם במקום.
107. לעומת זאת, כשנשאל הנאשם בחקירתו במשטרה, שהוצגה כראיה, על ידי ראשת יאח"ה מירי גולן אם יש בידי הקלטות של הקובל, השיב שמעולם לא הקליט את הקובל (ת/10, קובץ 1, עמ' 40; קובץ 2, עמ' 31).
108. בעדותו, בחקירתו הנגדית, בבית המשפט טען הנאשם כי אמר זאת בחקירתו, משום שחש מאוים (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 98, ש' 1-13). לאחר מכן, מסר שהשיב תשובה זו בהנחיית ניצב מזרחי (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 170, ש' 20).
109. טענת הנאשם לפיה הקלטות שהקליט נלקחו מידי אינה מתיישבת עם טענתו האחרת כי מסר בעבר קלטות למשטרה. בבקשה לקבלת חומרי חקירה שהגיש הנאשם לבית המשפט ביום 02.01.23 כתב כי במסגרת אותה פרשה, התבקש למסור עדות במשטרת ישראל אודות מודעתו למעשיו הפליליים לכאורה של הקובל ומסר למשטרה חומר רב ובין היתר קלטות. באותה בקשה ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יורה למשיבים למסור לו את כלל החומרים שמסר ובין היתר, קלטות שמסר. לאחר עיון בכלל החומר שהועבר לבית המשפט, לא נמצאו קלטות כלשהן.
110. אין תמה אפוא, שכשנשאל הנאשם על ידי בית המשפט מדוע ביקש לקבל קלטות שמסר למשטרה למרות שידע שלא מסר קלטות למשטרה, השיב: "אין לי תשובה חכמה לתת לך" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 55, ש' 34-38).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

111. להשלמת התמונה אפנה לעדותו של הנאשם אשר טען אף לקיומה של פגישה לכאורה, שנערכה עם שוטרים, אנשי מחלקת המודיעין של יאח"ה. לתמיכה בטענות אלה, לא הוגש כל מסמך ולא העיד אף עד מטעמו בעניין זה.

112. על שהתרחש לאחר אותה פגישה "אלימה" בתחנת דלק סמוך ללטרון, העיד הנאשם: "נכנסתי לחדר, אשתי ראתה אותי, היא שאלה אותי מה, אמרתי לה צריך לקרוא גומל ונכנסתי לחדר, הסתגרתי ורק הייתי בתוך החדר איזה יומיים עד שאני אירגע מהסיפור הזה... פנה אלי ניצב במשטרה, מזרחי התקשר אלי, אני לא זוכר אם מזרחי התקשר אלי, הוא התקשר, הוא אמר שהוא ניסה להתקשר כמה פעמים לא עניתי לו, המשטרה אני חושב היה איזה 40 טלפונים באותו יום, ממנו לא עניתי לאף אחד ואחרי שבועיים נפגשתי עם מזרחי, שבועיים, שבוע משהו כזה" (תמליל הדיון מיום 16.07.24, עמ' 17, שורות 27-34).

המכתב לניצב מזרחי – 19/נ

113. לאחר אותו מפגש, כתב הנאשם, כך לדבריו, מכתב לניצב מזרחי (19/נ), וזאת לאחר שפנה אליו ניצב במשטרה, אשר לו היכרות אישית עמו. בתחילה סירב הנאשם למסור במי מדובר ולאחר מכן, מסר שמדובר בניצב יעקב גנות ז"ל (תמליל הדיון מיום 16.07.24, עמ' 18). לדברי הנאשם, מכתב זה לא נשלח על ידו, משום שהוא שוחח עם ניצב מזרחי בטלפון, שאמר לו שלא ישלח את המכתב אלא יגיע לפגישה עמו. הנאשם טען כי קרוב לוודאי, שמכתב זה נמסר על ידו לראשת יאח"ה מירי גולן יחד עם מסמכים נוספים, אגב חקירתו.

114. לדברי הנאשם, כשנפגש עם ניצב מזרחי, הוא סיפר לו את שארע ומסר לו את המכתב שכתב (19/נ).

115. הנאשם שב וחזר על כך שהוא בטוח שמסר את המכתב לניצב מזרחי (19/נ) למירי גולן. לאחר מכן מסר שהמסמך הוחזר לו. כשנשאל על ידי בית המשפט מדוע הביא אותו לשיחה עם מירי גולן, השיב כי ניצב מזרחי אמר לו להגיע עם כל המסמכים שיש לו. הנאשם לא ידע להסביר מדוע לא הפנה את תשומת ליבה של מירי גולן לעובדה כי לא נטלה את 19/נ (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 31, ש' 1-עמ' 32, ש' 10) על אף חשיבותו אלא השיבה לו את המסמך לידי.

116. למותר לציין כי אין לנ/19 זכר בחומרי החקירה שנמסרו לבית המשפט, לבקשת ב"כ הצדדים, על ידי פרקליטות המדינה. לא הובא לעדות אף לא עד אחד, שיכול לאשר או לתמוך בגרסת

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

הנאשם אשר למכתב זה והעברתו לידי אדם אחר. לפיכך, טענות הנאשם בחקירתו הנגדית לפיהן מסר את **נ/19**: לעיתונאית איילה חסון בשנת 2022 (אולם הם החליטו יחד לא לפרסמו - פרוט' דיון מיום 29.10.24, עמ' 24, ש' 26-29; פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 109, 111); לעיתונאים אחרים שערכו תחקירים על הקובל ובין היתר לברוך קרא ולאביעד גליקמן (פרוט' דיון מיום 29.10.24, עמ' 28; פרוט' דיון מיום 29.10.24, עמ' 32) - נותרו תלויות בחלל אולם בית משפט, ללא כל בסיס או תימוכין.

117. לא זו אף זו, הנאשם נמנע מלזמן לעדות את ראשת יאח"ה דאז, מירי גולן (למרות שנטען כי עיניה במכתב במהלך חקירתו של הנאשם במשטרה בשנת 2024). כך, גם לא זומנו לעדות אנשי משטרה, כאהרון אקסול וחיים איפרגן אשר הנאשם, לטענתו, סיפר להם על המכתב (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 88).

118. להימנעות צד, מלזמן עד אשר יכול לתמוך בטענותיו, משמעות ראייתית הפועלת במקרה שלפני לחובת הנאשם.

119. ב"כ הקובל תקף בחריפות אותנטיות המכתב (**נ/19**) ומהימנותו.

120. אגב חקירתו הנגדית של הנאשם, הדגיש ב"כ הקובל קיומן של תמיהות וסתירות פנימיות:

א. עיון ב**נ/19** מלמד כי נכתב בו ששיחתו של הנאשם עם הקובל, בה הציע לו כביכול לרצוח ניצב במשטרה, התקיימה "לפני שנתיים וחצי" (**נ/19**, ס' 6). אולם, בעדותו בבית המשפט, טען הנאשם כי שיחה זו התקיימה בין החודשים פברואר עד אפריל 1999 (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 38-39).

ב. המכתב מוען ל"**ניצב משה מזרחי, ראש אח"מ**". אולם, בשנת 2002, ניצב מזרחי שירת בתפקיד "ראש אגף החקירות" (ראש אח"ק). אגף החקירות והמודיעין (אח"מ) לא היה קיים אז, עד הקמתו באמצעות איחוד אגף החקירות עם אגף המודיעין בשנת 2005. גם במכתב שכתב הנאשם לעו"ד וינרוט (**ת/12**, **נספח ז**) אשר התאריך המצוין עליו הוא יום 29.09.22, כשבוע לפני שכתב את **נ/19**, כתב הנאשם ליד שמו של ניצב מזרחי את התואר "ראש אח"ק" ולא "ראש אח"מ".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

121. בחקירתו הנגדית, כשנשאל על ידי בית המשפט מדוע על המכתב לא מופיעה חותמת "נתקבל", השיב הנאשם כי לא שלח את המכתב למזרחי אלא מסר לו את המכתב (פרוט' דיון מיום 08.04.24, עמ' 31). עם זאת, מסר הנאשם מאוחר יותר כי צילם את המכתב במזכירות משרדו של ניצב מזרחי, עובר למסירתו (פרוט' דיון מיום 29.10.24, עמ' 52).
122. במענה לשאלות מדוע כינה את ניצב מזרחי "ראש אח"מ", השיב הנאשם כי ככל הנראה התבלבל, משום שבאותה תקופה הוקמו יחידות להב ויאל"כ במשטרה (פרוט' דיון מיום 29.10.24, עמ' 68, ש' 14-29). אלא ששנתיים לאחר מכן, בשנת 2004, בחקירתו במשטרה, כינה את ניצב מזרחי "ראש אח"ק" ולא "ראש אח"מ" (ת/10, קובץ 2, עמ' 54, ש' 25; קובץ 3, עמ' 18, ש' 4). גם בכתב התביעה שהגיש הנאשם נגד דן גרטלר, בשנת 2004, כונה ניצב מזרחי "ראש אח"ק" (ת/9, ס' 42).
123. כשעומת עם העובדות בחקירתו הנגדית, טען לראשונה, כי רעייתו היא זו שהקלידה את המכתב ומדובר בטעות הקלדה (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 95).
124. ב"כ הקובל הטיח בנאשם כי המכתב נ/19 שונה צורנית ממכתבים אחרים שכתב הנאשם באותה תקופת זמן, בהיבטים שונים (תאריך, חתימה). על כך השיב הנאשם, לראשונה, כי חלק מן המכתבים הודפסו בביתו וחלק מן המכתבים הודפסו במקום עבודתה של רעייתו (פרוט' דיון מיום 29.10.24, עמ' 74-75).
125. ב"כ הקובל הציג לנאשם פוסט, שאינו קשור לענייננו, שנכתב מתוך פרופיל הנאשם בפייסבוק על ניצב יורם הלוי (ת/52) בו נרשם כי ניצב הלוי היה ראש אק"מ (אגף קהילה ומשמר אזרחי) במשמר הגבול וכן, כי: **"הצטרף לחגיגה גם ראש אח"מ"**.
126. ב"כ הקובל הטיח בנאשם כי ניתן להסיק מהפוסט, שכותבו בקיא בראשי תיבות של תפקידים במשטרה. על כך השיב הנאשם כי לא הוא זה שכתב את הפוסט אלא הוא אפשר לשני אנשים לכתוב בפרופיל שלו בפייסבוק, על מנת לקבל חשיפה לתכנים שביקשו לפרסם בשל כמות העוקבים שלו. הוא סירב למסור את שמותיהם של האנשים אשר כתבו את הפוסט, לטענתו, ולא הציג כל ראיה תומכת (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 97, ש' 29-עמ' 102, ש' 30).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

התנהלותו של הנאשם

127. הנאשם טען כי הניצבים (ז"ל) מזרחי וגנות ביקשו ממנו להיפגש עם ראשת יאח"ה ולמסור לה את כל הידוע לו. הוא הבין, כך לטענתו, שמדובר במפגש ולא בחקירה. לשיטתו, הוא לא נחקר כחשוד ואף לא כעד. הוא לא היה מודע לכך שהשיחה בינו לבין ראשת יאח"ה, מירי גולן, הוקלטה.

128. הנאשם לא סיפר בחקירתו במשטרה על הצעתו של הקובל, כי ירצח ניצב בתמורה לקבלת סכום כסף. בעדותו בבית משפט, ניסה הוא להסביר שיקוליו: **"כי היה סיכום, היה סיכום ביני וביני מזרחי שאני את האירוע הזה אני לא מדבר עם אף אחד חוץ ממנו... כי אני פחדתי על החיים שלי, אני עברתי איזה משהו בחיים, אני עברתי איזה שבועיים לפני זה, לא יודע אם הייתי אם לא אני אם הייתי נשאר חי, מישהו אחר היה גם נמצא מת שם, אני עברתי טראומה, עם כל מה שאני עברתי בחיים לא נתקלתי במצב כזה, נתקלתי, אבל לא הייתי באירוע ובסיטואציה כזאת, לא הייתי"** (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 20, ש' 22-29).

129. בחקירתו במשטרה (ת/10, קובץ 1 עמ' 2 ש' 24) מסר הנאשם שלא נפגש עם ניצב מזרחי בהמלצת עורכי דינו: **"בשיחה של מזרחי תודרכתי על ידו, כל השיחה שהייתי עם מזרחי תודרכתי על ידו מה כן להגיד ומה לא להגיד בפגישה עם מירי, אני לא חשפתי למירי בגלל שאני יושבתי עם מזרחי, אני האמנתי שבין מזרחי לגנות לביני יש יחסים של חברות וכל מה שחשפתי בפני מזרחי, מה שמזרחי אמר לי 'אתה לא מדבר על הדבר הזה עם מירי' ואני באתי עם מסמכים, נתתי את המסמכים, אני ידעתי שאני לא אשאל"** (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 21, שורות 19-24). הוא מסר כי מזרחי הנחה אותו לא לדבר על אותם 100,000 דולר.

130. הוא התבקש ליתן הסבר לגרסתו הקודמת לפיה נבצר ממנו להיפגש עם ניצב מזרחי, מאחר שהותקף ונחבל. למרבה הצער, הנאשם התחמק ממתן תשובה ועמד על גרסתו לפיה ניצב מזרחי הנחה אותו לא לדבר. באותה נשימה, בחלוף דקות אחדות, מסר שחשש לומר במשטרה את האמת (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 21, ש' 31-עמ' 22, ש' 37).

131. נוכח הסתירות ובעיטיים, נשמעו שלל תירוצים: כך למשל טען הנאשם שלאחר הפגישה האלימה בה ספג "מכות רצח", הוא חווה טראומה קשה ומצבם הנפשי, שלו ושל רעייתו, היו בכי רע (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 23, ש' 1-עמ' 24 ש' 9). לדבריו, חלחלה בו התובנה עד כמה הקובל הוא אדם מסוכן: **"הייתם צריכים לראות מה אני עברתי ואני הלכתי למות, אני יושבתי בבית עם האקדח, יושבתי וחיכיתי למטה, על מה אתה מדברים, אני אמרתי זהו אני גומר את**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

החיים שלי, אני גומר את החיים שלי, כשאני ישבתי עם מזרחי אני הבנתי אחר כך כמה הבן אדם היה מסוכן, הוא אמר לי שאני ישבתי איתו במשרד 'עליי הוא רצה לשלוח רוצחים מחו"ל', אני הבנתי את הכוח של הבן אדם... מזרחי אמר, יש, של אביגדור ליברמן, הוא אמר 'יש ידיעות מודיעיניות שניסו לחסל אותי' מזרחי אמר לי את זה והיה וגם הוא עשה את זה, בכתבות, הוא אמר ידוע לי וגם הוא אמר את זה בכמה פעמים, וגם ליבה כשאני ישבתי איתו אומר לי 'אני מכיר את התופעה הזאת' ולא הייתה לי הגנה, לא הייתי איש משטרה... אז אני עברתי טראומה אני לא באתי וישבתי ושתקתי, כולם יודעים מי האיש, כולם יודעים מי האיש" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 24, ש' 18-34).

132. הנאשם טען כי הופתע במהלך חקירתו מהשאלות שהוצגו לפניו. הוא לא רצה לפרט על נסיבות אי הגעתו לפגישה עם ניצב מזרחי וניסה להסיט את השיחה, כך לדבריו, לכיוונים אחרים (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 26, ש' 33-21).

133. על אף זאת, מסר הנאשם, "ברחל בתך הקטנה" לחוקריו כי לא הגיע לפגישה עם ניצב מזרחי, משום שעורכי דינו יעצו לו לא להגיע. על טענה זו שב וחזר מספר פעמים לאורך חקירתו במשטרה (ת/10 – ראה למשל קובץ 1, עמ' 4, עמ' 24, עמ' 32; קובץ 3, עמ' 3, עמ' 10).

134. לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט עמד על דעתו כי ניצב מזרחי הנחה אותו לא לומר אמת בחקירתו במשטרה (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 22, ש' 24-21).

135. לא זו אף זו, הנאשם לא סיפר בחקירתו במשטרה, דבר וחצי דבר על האירוע, נושא קובלנה זו. הוא נשאל על ידי חוקריו על תלונתו, מילא פיו מים ובחר להשיב על דוכן העדים, באלו המלים: "נכון כי כשאתה נמצא בסיטואציה שהיא מנסה ואני עכשיו כל אחד שבר דעת מבין שהייתי במצוקה בתוך השיחה הזאת, היא הביאה אותי למצב שהיא ניסתה להביא אותי לאירוע של השמיני ל-10, שהייתי אצל מזרחי ואני אמרתי לו שאני לא מוכן לבוא ולדבר ואני עוצר את עצמי בשביל לא לפתוח את הפה וכל מה שהיא הייתה אומרת לי אני הייתי אומר אמן ועובדה שאני עצרתי את עצמי אני לא דיברתי על ליברמן, לא דיברתי איתו על 20,000 נושאים אחרים כי אני חששתי, אני ממש פחדתי, כל מה שהיו אומרים לי באותו רגע לא הייתי מעז לפתוח את הפה וכל מה שסגרתי עם מזרחי סגרתי עם מזרחי אבל מול מירי גולן לא העזתי לפתוח את הפה בדבר וחצי דבר" (עמ' 29, תמליל פרו' מיום 16/7/2024, שורות 4-12).

וכן: "ואני דיברתי עם מזרחי ואני הסברתי לו למה אני לא מגיע וגם לא הגשתי תביעה על ליברמן כי מאוד פחדתי, הייתי יכול לבוא ולהגיש, אתם צריכים להבין אני לא איזה בחור שיש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

לי מיליון אנשים שיכולים לבוא ולהגן עליי או שאני יכול לבוא ו, הייתי לבד באירוע בסיטואציה שלקח אותי 10 צעדים אחורה, אני הייתי מת לבוא ולפתוח את הפה... אני יושבתי וסתמתי את הפה שנים בגלל החשש, היום אני לא חושש, שיהרגו אותי, אין לי בעיה, אבל אז אני חששתי לילדים הקטנים שלי, יש לי שני ילדים קטנים בבית, אישה שרק לא מפסיקה לבכות, מפחדת לצאת מהבית... לקח לי שנים להרגיע אותה... אם לא הייתי עובר את הסיפור הזה שהייתי נעצר בדרך לירושלים אני הראשון שהייתי בא, הם עשו לי רק בלאגן, אני רק מדבר ויומיים אחרי זה פיטרו אותי, הייתה לי את המוטיבציה הכי גדולה בעולם ללכת ולפתוח עליהם את הפה.... אני יושב בבית מקבל מכתב פיטורים יומיים אחרי שאני כותב... אחרי מה שאני עברתי אני לא העזתי לפתוח את הפה, אני רוצה לבוא ולהגיד עוד דבר אם הייתי יודע שאני נחקר כן, כביכול אומרים על זה חקירה אצל מירי גולן, אני לא הייתי מגיע" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 29, ש' 27-עמ' 30, ש' 7).

136. התנהלותו זו של הנאשם, שתוארה לעיל, מעוררת תהיות, לא רק נוכח חלופי הזמן אלא בשים לב לטענותיו שלו.

137. כך למשל, מסר הנאשם בעדותו בבית משפט כי לא הייתה זו יוזמתו שלו, לשתף מי מגורמי אכיפת החוק על "ההצעה לרצח", אלא לדבריו, אגב ארוחת צהריים עם חבריו ממשטרת ישראל, איפרגן ואקסול, סיפר להם זאת. ימים ספורים לאחר מכן, הודיע לו חיים איפרגן, מפקד יחב"ל דאז (להלן: "חיים איפרגן"), שהוא מעביר זאת לטיפול יחידת להב. לאחר כחודשיים, יצרה עמו קשר העיתונאית איילה חסון, אך הוא מסר לה כי אינו מוכן להתראיין. חסון פרסמה ידיעה שפוליטיקאי בכיר הציע 100,000 דולר כדי לרצוח ניצב במשטרה והרשתות החברתיות געשו ורעשו. הנאשם קיבל פנייה נוספת מעיתונאי, והכחיש. רק כשאיילה חסון שבה ופנתה אליו, ויידעה אותו שהיא מתעתדת לפרסם את שארע, או אז פרסם את הפוסט בפייסבוק (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 33, ש' 26-עמ' 34, ש' 3).

138. אף לא אחד מהמעורבים הנזכרים לעיל, זה ששמע כביכול את סיפור המעשה, זה שהעביר לטיפול משטרת או העיתונאית, לא העיד בבית משפט, על כל המשתמע מכך.

139. עובר לפרסום הריאיון, ביום 25.8.2022 פגש הנאשם, לדבריו, את ניצב מזרחי בחתונת בנו של חיים איפרגן אשר נתן לו את "ברכת הדרך" לספר על הצעתו של הקובל. או אז, בחלופי חמישה ימים, פרסם הנאשם את הפוסט בפייסבוק (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 36, ש' 14-4).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

140. ב"כ הקובל הטיח בנאשם בחקירתו הנגדית כי דבריו אינם משקפים את האמת. לדבריו, שלושה ימים לפני שיחתו של הנאשם עם ניצב מזרחי בחתונה, פרסם הנאשם פוסט ולפיו הוא עתיד לפרסם פרטים מעניינים על הקובל או כלשוננו: "רעידת אדמה" (ת/1).
141. על כך השיב הנאשם כי פגש את ניצב מזרחי עובר לחתונה וביום 25.08.22 קיבל ממנו את האישור הסופי לפרסום (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 36 ש' 19 עמ' 37 ש' 15).
142. הנאשם אישר כי כשהקובל הציע לו בשנת 1999, בפגישתם בבית עופר בירושלים, תשלום בסך 100,000 דולר בתמורה לרצח ניצב במשטרה, הוא עדיין היה בשירות פעיל במשטרת ישראל. למרות זאת, הוא לא סיפר על כך לאיש עד שנת 2002. אז, לטענתו, סיפר זאת לניצב מזרחי (ת/38 וכן, תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 38, ש' 31-עמ' 39, ש' 10).
143. בחקירתו הנגדית הוטחו בו לוחות זמנים והסתבר כי גם זאת הפעם, אין הנאשם מדקדק בפרטים. כך, למשל, אישר הנאשם כי היה עליו להגיע לפגישה עם ניצב מזרחי ביום 06.10.22, ובאותה נשימה, דקות ספורות לאחר מכן, טען שאינו זוכר האם המפגש "האליס" בינו לקובל ואנשיו בלטרון היה בבוקר ה- 06.10.22...
144. לא זו אף זו, ב"כ הקובל עימת את הנאשם עם דברים שכתב הנאשם במכתב לעו"ד ויינרוט (ת/9, נספח ז') לפיהם קבע פגישה עם ניצב מזרחי באותו מועד בשעה 12:00. למרות זאת, שב הנאשם וטען שאינו זוכר במדויק את המועד בו התקיימה הפגישה. גם כשהטיח בו ב"כ הקובל כי במכתב מיום 08.10.22 שמוען לניצב מזרחי, כתב הנאשם כי הצטער שלא הגיע לפגישה שנקבעה ביום ראשון, עמד הנאשם על גרסתו לפיה אינו יודע מתי התקיימה הפגישה.
145. מיד לאחר מכן, הוסיף וטען שמלשכתו של ניצב מזרחי, התקשרו אליו ועדכנו על שינוי מועד הפגישה, אם זה למועד נדחה ואם לשעה אחרת, ולפיכך הוא אינו זוכר באיזו פגישה מבין פגישותיו עם ניצב מזרחי מדובר. מיד לאחר מכן, טען כי הפגישה התקיימה עובר ליום 08.10.22 (המועד המצוין על גבי נ/19. ר' תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 39, ש' 11-עמ' 41, ש' 33).
146. מעניין במיוחד היה תיאורו של הנאשם את האירוע "האליס" בתחנת הדלק בלטרון.
147. לדברי הנאשם, הוא הגיע לתחנת הדלק בלטרון: "ברחבה של לטרון, מי שמכיר את הרחבה שהייתה לפני 20 שנה, לא בשיפוץ היום, היו שם מספר טנקים מלמעלה, שם הייתה רחבה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

נטושה, לשם הגעתי, אני כשהם דיברו איתי בטלפון אני הגעתי לכיוון התחנה, אמרו לי תעלה למעלה ואני הגעתי לכיוון התחנה למעלה, אני הגעתי למקום שהם קבעו לי אותו". הנאשם הדגיש כי היה זה הקובל ששוחח אתו בטלפון (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 42, ש' 4-8). אם כך הם פני הדברים, לא ברור מדוע לא הוצג פלט שיחות טלפון בינו לבין הקובל, פלט שיכול היה למקם את המעורבים במקום בו לטענת הנאשם, הוא הותקף ונשדד.

148. אני קובע שהימנעות זאת מלהציג ראיות שהיה באפשרות הנאשם להציג לו היה בדל של אמת בגרסתו - הינה בבחינת מחדל הרובץ לפתחו של הנאשם, על כל המשתמע מכך.

149. לדבריו, הוא נשאל על ידי תוקפיו היכן הקלטות. כשנשאל כיצד זה ידעו תוקפיו שבאמתחתו קלטות של שיחות, השיב כי השמיע לעו"ד וינרוט את ההקלטות ויידע אותו שבכוונתו להעבירן לניצב למזרחי (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 42, ש' 31-23).

150. הנאשם לא ידע להסביר מדוע לא הכין העתקים של הקלטות שנלקחו ממנו לטענתו. לדבריו, הוא לא חשב על כך: "ממש לא, בגלל שהשופט שאל אותי אני אמרתי, הייתי בתול, אני לא בניסיון שלכם, נכון, אני האמנתי, אני לא חשבתי שאני הולך לאירוע כזה, בחיים לא עשיתי שום הקלטה נוספת, הכוונה העתקה של חומר בחיים לא" (תמליל דיון מיום 16.7.2024, עמ' 42, ש' 35-37).

151. הנאשם אישר שסיפר לניצב מזרחי על "הצעת הרצח", על המפגש האלים בלטרון בדרכו לפגישתם המשותפת אך לא על כל "מעלליו" של הקובל: "לא סיפרתי לו על הקזינו ביריחו, לא סיפרתי לו על זה שהוא עקב אחרי עדנה ארבל, לא סיפרתי לו שהוא שם חוקרים על עדנה ארבל, לא סיפרתי לו שהוא לא, שעקבו אחרי מזרחי ואחרי מירי גולן עם חוקרים פרטיים, לא סיפרתי לו על העסקים הנוספים שיש לו באפריקה עם אנשים אחרים, לא סיפרתי לו על איגור, הרבה דברים לא סיפרתי לו, ודאי שלא סיפרתי לו" (תמליל דיון מיום 16.7.2024 עמ' 43 ש' 25-21).

152. הוא התבקש לספק הסבר לכך וענה: "אז אני מסביר לך, אני באתי לספר את המקרה הזה כי אני ידעתי לאן אני מכוון שאם הייתי עכשיו מתחיל לפתוח למזרחי שבעת אלפים נושאים הוא היה חושב שאני משוגע, אני התמקדתי בדבר אחד" (תמליל דיון מיום 16.7.2024, עמ' 43, ש' 28-30).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

153. הוטח בנאשם כי דבריו אינם מתיישבים עם השכל הישר. במכתב שכתב לניצב מזרחי ב- 08.10.2022 (נ/19) ושלטענתו נמסר לו על ידו שעה שסיפר לו על "הצעת הרצח" שקיבל מהקובל, נכתב: **"אני מנוע מלספר על אירוע שהתרחש לפני שנתיים וחצי בקשר לאביגדור ליברמן שהיה מדובר באירוע חמור של חיי אדם, בבוא העת אספר הכול בהרחבה ואתה הראשון לדעת"**.

154. בעדותו לפני, לא היה בפי הנאשם כל הסבר הגיוני לסיבה בגינה ניצב מזרחי, ראש אגף החקירות במשטרה, לא הורה על פתיחתה המיידית של חקירה משטרתית.

155. כשנשאל הנאשם על ידי ב"כ הקובל מי היה אותו עו"ד שיעץ לו להימנע מלהגיע לפגישה עם ניצב מזרחי, השיב בתחילה כי הוא לא בטוח עם מי התייעץ, אך לאחר מכן, מסר שסבור שהתייעץ עם עו"ד סבוראי שייצג אותו בתביעת דיני העבודה לאחר שפוטר ממשדד התשתיות: **"עכשיו אני אומר לך שאני לא יודע מה היה, אם זה קשור זה בתוך זה שאנחנו נגיע למשפט, שאנחנו ממציאים סיפורים, אני לא זוכר אבל היה משהו משפטי שאמר לי לא טוב לפעול עכשיו כי אתה מגיש תביעה נגד משרד התשתיות על הפיטורים שלך, וזה הכול"** (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 72, ש' 31-2).

156. כהרגלו, מיד לאחר מכן, שינה הנאשם גרסתו וטען כי לא הגיע לפגישה עם מזרחי, משום שהכו אותו בדרכו לפגישה. כשהוטח בו הן על ידי בית המשפט והן על ידי ב"כ הקובל כי בחקירתו במשטרה מסר לראשת יאח"ה מירי גולן, שלא הגיע לפגישה עם ניצב מזרחי בעצת עורכי דינו, השיב כי לא שיקר אלא פעל בהתאם להנחיית ניצב מזרחי שאמר לו לא לספר דבר וחצי דבר, על "הפגישה האלימה" (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 72, ש' 32-76, ש' 24).

157. למרבה הצער, הסתבר שהנאשם שיקר במצח נחושה בחקירתו במשטרה, ולא רק בהקשר לפגישה עם ניצב מזרחי. הוא הודה כי שיקר בחקירתו במשטרה אף לגבי הגדרת תפקידו בעבר (ר' למשל ת/10, עמ' 2 אל מול האמור בנ/19, ס' 8).

158. תשובותיו של הנאשם בעניין זה, היו חמקמקות (ר' פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 105). הוא סבר, כך נטען, שלא היה מחויב לענות בחקירתו על אף שאלה משום שלא היה מדובר בחקירה... הוא חזר וטען: **"לא ירד לקוצו של יוד"**, שאין מדובר בשקר, משום שלמעשה היה גם עוזרו של אליק רון, גם המאבטח שלו וגם הנהג שלו (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 106, ש' 25-107, עמ' 13).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

159. כשנשאל, האם שנתיים לאחר הפגישות הנטענות עם הניצבים ז"ל מזרחי וגנות, ועובר לחקירתו בשנת 2004 (ת/10), הנחה אותו ניצב מזרחי לא לספר על "הצעת הרצח", הוא סיפק תשובות מתחמקות עד כי נאלץ להשיב כי הוא אינו זוכר, מאחר שמדובר באירוע שהתרחש לפני 20 שנים והוא אינו רוצה לומר דבר שאינו אמת (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 76, ש' 29-עמ' 79, ש' 4).

עדותה של עדת ההגנה אשת הנאשם

160. בנוסף, נשמעה עדותה של רעיית הנאשם, הגב' סיגל כמיסה.

161. עדותה התמקדה בעיקר, ב"פגישה האלימה", בקלטת שנלקחה מהנאשם ובמכתב (נ/19).

הקלטת

162. אשת הנאשם סיפרה, בחקירתה הראשית, כי הנאשם מסר לידיה לפני יותר מעשרים שנים קלטת אשר כונתה על ידו "רעידת אדמה" וביקש ממנה לשמור עליה מכל משמר. היא שמרה את הקלטת בכיס מעיל בצבע כתום אשר לו רוכסן, ואשר אוכסן בארון הבגדים בחדר השינה, בביתם.

163. רק בחלוף חודש ימים, היא שאלה את הנאשם, מתוך סקרנות, מה תוכן הקלטת והוא סיפר לה כי הקליט את הקובל מציע לו לרצוח את סנדו מזור בתמורה לסכום של 100,000 דולר (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 172, ש' 17-7).

164. בחקירתה הנגדית, לא ידעה לומר באיזו שנה קיבלה את הקלטת מן הנאשם אלא שמדובר בתקופה העולה על עשרים שנים. היא אישרה כי כשמסר לה הנאשם את הקלטת, לא שאלה אותו על תוכנה, למרות שהוא ציין בפניה כי תוכנה מהווה "רעידת אדמה".

165. היא לא אמרה לנאשם כי עליהם למסור למשטרה את הקלטת או להעתיקה, מכיוון שלא רצתה להתערב בהחלטותיו וסמכה עליו שידע להפעיל שיקול דעת. כשהתעקש ב"כ הקובל בעניין זה והקשה עליה השיבה: "אני באופן אישי, מה שהיה חשוב לי, גם מתוך חשש, אני בראש מעייני היה בעצם להגן על התא המשפחתי שלי. אני לא אכתיב לבעלי איך לפעול, מה לפעול, מה לעשות" (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 174, ש' 18-עמ' 176, ש' 23).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

על "הפגישה האלימה"

166. עדת ההגנה סיפרה, בחקירתה הראשית, כי עובר ליציאתו של הנאשם מביתם, שאלה אותו לאן מועדות פניו והוא השיב לה כי הוא יוצא לפגישה עם עו"ד וינרוט בבית קפה בשכונת נווה-ים בראשון לציון. כששאלה אותו האם הוא אמור להיפגש באותו יום עם ניצב מזרחי, הוא השיב לה בחיוב ואמר שלאחר הפגישה עם עו"ד וינרוט, הוא ייפגש עם ניצב מזרחי.

167. לטענתה, לא חלפו אלא שעות אחדות והנאשם שב לביתם חבול בפניו, חולצתו קרועה ומוכתמת בדם. הוא היה נסער, כעוס, נכנס לחדר השינה וסגר את הדלת. לשאלתה, סיפר לה הנאשם שהקובל שלח אנשים שתקפו אותו ונטלו ממנו בכוח את הקלטה. לדבריה, צעק עליה הנאשם והורה לה לצאת מהחדר. הוא חשש מאוד לחייו. הוא אמר לה שהוא ניצל בנס והיה לו חשוב להגיע לבית הכנסת ולברך את "ברכת הגומל" (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 172, ש' 20-עמ' 173, ש' 11).

168. בחקירתה הנגדית מסרה שהנאשם לקח עמו לפגישה שנקבעה עם ניצב מזרחי את הקלטה. היא לא זכרה אם הנאשם נטל עמו קלטות נוספות ואינה יודעת אם הנאשם החזיק ברשותו קלטות נוספות המתעדות שיחות שלו עם הקובל (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 182, ש' 19-עמ' 183, ש' 11).

169. עוד הוסיפה כי הנאשם: **"אמר לי שהוא נפגש עם וינרוט, אבל האנשים ששלח ליברמן תקפו אותו"**. כשנשאלה היכן זה קרה השיבה כי ייתכן ובחולות ראשון. עוד מסרה כי למיטב זיכרונה וידיעתה, הקובל עצמו לא היה נוכח ב"פגישה האלימה". למותר לציין כי הנאשם עצמו מסר בחקירתו בבית המשפט פרטים שונים לחלוטין...

המכתב שכתב הנאשם לטענתו לניצב מזרחי – נ/19

170. העדה מסרה בחקירתה הראשית, כי היא זו אשר הקלידה את המכתב שכתב הנאשם כביכול לניצב מזרחי לאחר שלא הגיע לפגישה שנקבעה עמו (נ/19). לדבריה, הנאשם הכתיב לה את תוכן המכתב. המכתב הועבר במעטפה ללשכתו של ניצב מזרחי.

171. על הטענה כי מדובר במכתב מזויף, השיבה כי המכתב נכתב בזמן אמת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

172. משנשאלה, בחקירה הראשית, מדוע נכתב "ראש אח"מ" ליד שמו של ניצב מזרחי, למרות שלא זה היה תפקידו אותה עת, השיבה כי ככל הנראה, מדובר בטעות הקלדה (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 173, ש' 24-עמ' 174, ש' 11).
173. בחקירתה הנגדית התבקשה להתייחס להבדלים הצורניים בין המכתבים המודפסים - **ת/12**, **נספח ז' ו-19**. העדה השיבה כי כנראה עבדה על פורמט קיים של מכתב שכבר הקלידה ומדובר בשינויים מינוריים שאינם מלמדים דבר וחצי דבר, כמו תאריך שנכתב בצורה שונה, חתימת שמו של הנאשם, הוספת כתובתו של הנאשם וכיוצ"ב (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 188, ש' 26-עמ' 190, ש' 27).
174. כשהטיח בה ב"כ הקובל כי במכתב **נ/19** נכתב שניצב מזרחי היה "ראש אח"מ", למרות שלא היה תפקיד כזה כלל בשנת 2002, השיבה כי היא לא מבינה בראשי תיבות וחזרה על טענתה לפיה מדובר בטעות הקלדה. היא עומתה עם הטענה כי מסמך **נ/19** מזויף והוגש לראשונה על ידי הנאשם במהלך ניהול המשפט, בחודש אפריל 2024. עוד הוטח בה, כי לא ייתכן והיא טעתה טעות הקלדה ביחס לתפקידו של ניצב מזרחי, שכן האותיות אינן סמוכות במקלדת. לתמיכה בטענותיו, הציג בפניה ב"כ הקובל, את מסמך **ת/12**, **נספח ז'**, שם נכתב תפקידו של ניצב מזרחי באותה עת ("ראש אח"ק").
175. העדה דבקה בגרסתה ולפיה **נ/19** נכתב על ידה בזמן אמת ויש בו טעות הקלדה (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 191, ש' 6-עמ' 192, ש' 25).
176. היא נשאלה על נסיבות העברתו לניצב מזרחי. היא ציינה כי אינה זוכרת מתי מסר הנאשם את **נ/19** במעטפה ללשכתו של ניצב מזרחי. על אף זאת, היא זכרה, כך לטענתה, כי **נ/19** נמסר במעטפה ללשכה. לשאלת בית המשפט אם מדובר באותו יום בו הותקף הנאשם, השיבה כי אינה יודעת (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 192, ש' 26-עמ' 193, ש' 16).
177. עוד מסרה כי עבדה, אותה עת, בחברת טלאול והדפיסה מסמכים בביתה ובמשרדי החברה. כשעומתה עם דברי הנאשם לפיה עבדה במקום אחר (חברת "גשר") השיבה כי אכן עבדה לאחר מכן ב"גשר" (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 194, ש' 25-20).
178. היא הדגישה כי שמרה חלק מן המכתבים שהקלידה במחשב, אולם, היא אינה יודעת לומר אם שמרה עותק מהמכתב **נ/19** ובכל מקרה, כשעברו כתובת מגורים, הם לא שמרו את הכונן הקשיח של המחשב.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

מכתב שכתב הנאשם לדבריו לעו"ד וינרוט – ת/12, נספח ז'

179. בעדותה מסרה העדה כי היא זו שהקלידה את המכתב שכתב הנאשם לעו"ד וינרוט ביום 29.09.22 (ת/12, נספח ז'). לדבריה, היא נהגה להקליד לנאשם את מכתביו, נוכח לקויות למידה מהם הוא סובל. היא לא הקריאה לו את המכתב עובר לחתימתו עליו. כשנשאלה כיצד היא זוכרת זאת נוכח חלוף הזמן (22 שנים), השיבה כי היא חושבת שהקלידה את המכתב במקום עבודתה והוסיפה שהקלידה אותו במהירות. לאחר מכן, היא מסרה לנאשם את המכתב המודפס והוא שלח אותו באמצעות הפקס'.
180. את נ/19, לא זכרה העדה אם הקלידה בביתם או במקום עבודתה (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 176, ש' 24-עמ' 179, ש' 10). דקות אחדות לאחר מכן, שינתה העדה את גרסתה, טענה כי אינה זוכרת מי מבין שני המכתבים (ת/12, נספח ז' ונ/19) הוקלד בביתם ומי מהם במקום עבודתה (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 184, ש' 19-28).
181. כשהוטח בעדה כי במכתב נכתב כי הנאשם יתלונן על מספר אנשים וביניהם דן גרטלר והקובל, הכול בהקשר לעסקת קונגו אך לאו דווקא בגין האירועים נושא קובלנה פלילית זו, השיבה העדה כי היא אינה זוכרת. היא נשאלה מדוע לא אמרה לנאשם לכתוב במכתב על אותה הצעה לרצוח ניצב במשטרה ומדוע לא הפנתה אותו להתלונן במשטרה, או אז מסרה כי היא חששה מההשלכות של פעולה כזו (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 179, ש' 11-עמ' 180, ש' 23).
182. היא נמנעה מליתן כל הסבר לשאלות שהוטחו בה בהקשר זה והסתפקה בתשובות לאקוניות לפיהן לא שוחחה עם הנאשם בתקופות שהם היו במשברים.
183. לדברי העדה, את הפוסטים שהנאשם היה מעלה לרשת החברתית "פייסבוק", כתבו אחרים (הילדים).
184. להשלמת התמונה אציין כי העדה לא זכרה, לטענתה, פרטים מהותיים נוספים. כך למשל היא לא זכרה אם הנאשם סיפר לה על פגישתו עם ניצב מזרחי ב- 08.10.2002; אם הנאשם סיפר לניצב מזרחי על הצעת הרצח ועל כך שהותקף; אם הנאשם סיפר לה על חקירתו במשטרה או ששיתף אותה כי שיקר בחקירתו (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 196, 200-201). את שמו של ניצב גנות היא כלל לא הכירה (עמ' 211).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

סיכום ממצאים ומסקנות

חלק משפטי

185. חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") נועד להגן על שמו הטוב של האדם, באופן המאזן בין זכות זו לבין חופש הביטוי.

186. סעיף 1 לחוק קובע כי לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול: "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדו; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; ...".

187. העבירה מוגדרת בסעיף 6 לחוק: "המפרסם לשון הרע, בכוונה לפגוע, לשני בני-אדם או יותר זולת הנפגע, דינו - מאסר שנה".

188. בהתאם להלכה הפסוקה יש לקבוע קיומו של פרסום, קיומה של לשון הרע בפרסום, כוונה לפגיעה בשמו הטוב של אדם באמצעות הפרסום והוכחה כי זו הגיעה לכל הפחות לשני בני אדם זולת הנפגע. כמו כן, יש לבחון האם עומדת למפרסם אחת מן ההגנות המנויות בסעיפים 13 - 15 בחוק.

189. משמעות הביטוי נבחנת על פי מבחן אובייקטיבי, כפי שהיה מתפרש על ידי האדם הסביר ובשים לב להקשר ולנסיבות החיצוניות לפרסום (ע"א 1104/00, אפל נ' חסון (פורסם בנבו, 10.01.02) וע"פ 8735/96, ביטון נ' קופ (פורסם בנבו, 12.01.98)).

190. בהלכה הפסוקה נקבע כי הלכת הצפיות, המעוגנת בסעיף 20(ב) לחוק העונשין ובפסיקה, לפיה ניתן לייחס לנאשם כוונה להגיע לתוצאה בשל ראיית אפשרות התרחשות התוצאות כאפשרות קרובה לוודאי, אינה חלה על עבירת לשון הרע (ע"פ 677/83 בורוכוב נ' יפת (פורסם בנבו, 01.08.85)). על קיום היסוד הנפשי, הכוונה לפגוע, ניתן ללמוד בעיקר מתוכן הפרסום עצמו ומהנסיבות האופפות את דבר הפרסום (רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן (פורסם בנבו, 31.03.05)).

191. בע"פ 506/89 נעים ואח' נ' רוזן (פורסם בנבו, 28.11.90) נקבע:

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

"אין זה מן הנמנע כי מן הפירסום הפוגעני נלמד על הכוונה תוך יישום "הנחת הכוונה", לפיה מניחים אנו כי אדם התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשהו וחפץ בהן.... ככל שהפירסום פוגעני יותר (כגון שנעשה בו שימוש במלות גנאי חריפות), כן יקשה על הנאשם לשכנע כי חפץ אחר, שאינו החפץ לפגוע, הוא שהניע אותו לפרסם את שפירסם. שכן על בית המשפט יהא לשקול גם את היחס בין בוטות הפירסום לבין החפץ החלופי לו טוען הנאשם".

192. בהתאם להלכה הפסוקה, בעת בחינה אם פרסום מהווה לשון הרע יש להבחין בין פרסום המהווה הבעת דעה לבין פרסום הנחזה להיות קביעה עובדתית.

193. ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (פורסם בנבו, 30.05.23) נקבע כי יש לבחון כיצד נתפסת האימרה בעיני האדם הרגיל, האם מדובר במסקנה אישית של המפרסם או נתון עובדתי המתאר את המציאות. עוד נקבע בפסק דין זה, כי משאדם מן הישוב יודע כי חבר הכנסת זוהר אינו חייל בארגון פשע שבראשותו ניצב ראש הממשלה, הרי שמדובר בהבעת דעה, החוסה תחת הגנת תום הלב שבסעיף 15(4) לחוק. לעומת זאת, כאשר מדובר בפוסטים אשר פורסמו ברשת החברתית "פייסבוק", בהם כונה התובע בכינויים שונים דוגמת "שקרן" ו"מושחת", נקבע כי השימוש בכינויים אלו, תוך ייחוס לתובע מעשים בעלי אופי פלילי, יש בו כדי לפגוע בשמו הטוב, לבזותו, להשפילו ולפגוע במשרתו.

194. עוד נקבע בפסיקה כי לעיתים הפרסום "גבולי", כאשר מתווספת הבעת דעה ליסוד העובדתי. במקרה זה, יש לבחון את הרושם הכולל שנוצר ממקרא הדברים (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.06)). כך, כאשר אין מדובר בביקורת לגיטימית, הדברים מהווים לשון הרע (ת"א (פ"ת) 44048-04-18 ד"ר לוי נ' טייקאייר (פורסם בנבו, 07.02.20)).

195. בענייננו, אין מחלוקת אמיתית בין הצדדים כי הנאשם פרסם את הדברים המיוחסים לו בכתב הקובלנה ברשתות החברתיות והשמיים בראיונות. הנאשם אף אישר פרסומם. המחלוקת נסובה סביב השאלות הבאות: האם מדובר בפרסום העולה כדי לשון הרע, האם עומדות לנאשם הגנות החוק והאם הוכחה כוונה לפגוע.

ממצאים, מהימנות, מסקנות

196. זירת המחלוקת בתיק זה אינה רחבה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

197. אין מחלוקת שהנאשם עומד מאחרי הפרסומים. לטענת הנאשם עומדות לו הגנות של "אמת דיברתי" ו"תום הלב".

198. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, ולאחר שעיינתי בפרוטוקולי הדיונים ובמוצגים שהוגשו לעיוני, אני קובע כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ועל כן יש להרשיעו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה. אני קובע כי אף לא אחת מההגנות המוכרות על פי דין עומדת לזכותו של הנאשם.

199. הרשעתו של הנאשם מבוססת בראש ובראשונה על הפוסטים שפרסם, הראיונות שנתן ועל עדותו של הקובל שהכחיש את דברי הנאשם מכל וכל - עדות שאמינה עלי לחלוטין. שקריו הרבים של הנאשם אך מחזקים ראיות ברורות אלו ואף הרבה מעבר לנחוץ.

200. עדותו של הקובל מתיישבת עם כלל הראיות שהובאו בפני, ראיות שסותרות כשלעצמן את גרסתו הבלתי מהימנה, הכבושה והמיתממת של הנאשם. נשמעו מפי האחרון, אגב עדותו בבית משפט, גרסאות כבושות שלא זכו לכל הסבר לכבישתן. אני קובע, שמדובר בטענות מגמתיות וכבושות אשר לצידן לא הונח כל הסבר, שיש בו כדי להסביר את כבישתן, ושאינן ראויות לכל אמון.

201. בניגוד לנטען ללא בסיס ע"י ב"כ הנאשם, עדותו של הקובל אינה כוללת כלל סתירות ואי-התאמות. ההפך הוא הנכון; עדותו הייתה קוהרנטית ועקבית.

202. התמיהות כביכול, להן טען ב"כ הנאשם אשר להתנהלותו של הקובל (למשל בהקשר למערכת היחסים בינו לבין הנאשם, מידת הקרבה ביניהם, מעורבותו הפעילה באיתור וסיוע מקומות עבודה עבורו, שריון מקום ברשימה לכנסת וכיוצ"ב) נותרו בגדר טענות בעלמא, ובכל מקרה אינן עולות כדי סתירה פנימית או עיוות של עובדות, ואין בהן כדי לפגום באמינות גרסתו של הקובל.

203. לעומת זאת, בקיעים רבים וסתירות היורדות לשורשו של עניין נתגלו בגרסאותיו השונות והמשתנות של הנאשם. גרסאות אלו לא זו בלבד, שעמדו בסתירה לחומר הראיות שהוגש לעיוני אלא אף סתרו האחת את רעותה. אני קובע שגרסתו, כפי שנמסרה בעדותו בבית המשפט לא תאמה את גרסתו בחקירתו במשטרה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

204. כך למשל, טען הנאשם, בעדותו בבית המשפט, כי בשנת 2002, לא הגיע לפגישה שנקבעה לו עם ניצב מזרחי ביום 06.10.22, משום שהותקף באלימות בדרכו לפגישה על ידי אנשיו של הקובל. עוד טען בבית המשפט, כי ביקש להגיע לפגישה עם ניצב מזרחי על מנת למסור לו פרטים ומידע על הצעת הרצח שלכאורה קיבל מהקובל. לעומת זאת, בחקירתו במשטרה נמנע הנאשם מלמסור כל פרט או עובדה על "ההצעה לרצח", "התקיפה", "שוד הקלטות" וכיוצ"ב. הוא טען שלא הגיע לאותה פגישה ממש, נוכח ייעוץ משפטי שקיבל מבא כוחו, שיעץ לו לא לעשות כן. הוא שב וחזר על כך מספר פעמים במהלך חקירתו במשטרה.
205. לא זו אף זו, עיון במכתב שכתב הנאשם לעו"ד וינרוט ביום 29.09.02 (ת/12, נספח ז') מלמד כי הנאשם ביקש להיפגש עם ניצב מזרחי ולספר לו על ההתנהלות, ובין היתר של הקובל, הנוגעת לעסקת קונגו, אך אף במכתב זה לא נרשם דבר וחצי דבר על אותה "הצעה לרצח" שהוצעה כביכול לנאשם על ידי הקובל.
206. יתרה מכך, הנאשם הודה בעדותו בבית משפט כי שיקר במצח נחושה בחקירתו במשטרה וטען כי לא מסר, במכוון, גרסה אמיתית ומלאה בחקירתו במשטרה, משום שניצב מזרחי אמר לו לעשות כן. באותה נשימה, מבלי להניד עפעף, הוסיף כי חקירתו במשטרה (ביחידת הונאה ארצית, בנוכחות ראשת היחידה) לאו חקירה היא...
207. אני דוחה את הסבריו ותירוציו של הנאשם וקובע כי הציג הגנת בדים וגרסתו שקרית.
208. אני קובע קיומן של סתירות משמעותיות בין שלל גרסאות הנאשם. סתירה משמעותית בולטת באה לידי ביטוי בהקשר לקלטת. הנאשם טען בעדותו בבית משפט כי הקליט את הקובל מציע לו לרצוח ניצב במשטרה תמורת סכום כסף.
209. הנאשם טען כי לא הכין עותקים לקלטת; הייתה זו הקלטת היחידה; היא נשמרה על ידי רעייתו בביתם.
210. לטענתו, נלקחה ממנו הקלטת היחידה והמקורית, תוך הפעלת כוח ובאלימות, במפגש בתחנת דלק (ר' תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 15, ש' 30-11).
211. בחקירתו הנגדית, הסתבר כי בחקירתו במשטרה העיד הנאשם כי הוא מעולם לא הקליט את הנאשם וכי לא החזיק ברשותו קלטות המתעדות דברים שנאמרו לו על ידי הקובל (ת/10, קובץ 1, עמ' 40; קובץ 2, עמ' 31).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

212. משנלכד הנאשם בסבך שקריו מסר שלל תירוצים: **"כי אני לא רציתי לספר, אני לא רציתי לספר למירי גולן על האלימות רק מזרחי סיפר לה, כי עובדה שבקלטת... לא שיקרתי, עוד פעם מה זה שיקרתי, שיקרתי בהסכמה של מזרחי, שהוא, לא שיקרת אתה לא יכול לבוא ולהגיד את המילה שיקרתי, אני פעלתי לפי הנחיה של מזרחי בנקודה, אני פעלתי לפי מה שמזרחי אמר לי וככה עשיתי"** (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 74, ש' 25-20). כך, סיפר שלא שיקר בחקירתו במשטרה אלא נשמע להנחיותיו של מזרחי ובאותה נשימה, מיד לאחר מכן, השיב שסיפר אמת כשמסר שהתייעץ עם עורך דין.

213. בעדותו בבית המשפט, הציג הנאשם מכתב שלטענתו כתב יומיים לאחר שהיה אמור להיפגש עם ניצב מזרחי (נ/19). כאמור, נ/19 אינו נמצא בחומרי החקירה שהועברו לבית המשפט מתוך תיק החקירה, לבקשת ב"כ הצדדים, על ידי פרקליטות המדינה.

214. הנאשם לא הביא אף לא עד אובייקטיבי אחד לתמיכה בטענותיו או לחזק גרסתו. לטענתו, הוא העביר את המכתב לעיונם של אחרים (למשל לעיתונאים איילה חסון, ברוך קרא ואביעד גליקמן) אולם, אף לא אחד מהם זומן ליתן עדות בבית משפט. לא הוצגה לעיוני אינדיקציה שמי מהם פרסם במסגרת תחקיריו, קיומו של המכתב ותוכנו. כך, גם לא זומנה למתן עדות בבית משפט, ראשת יאח"ה דאז, מירי גולן אשר נטען כי קיבלה את המכתב נ/19 לידה אגב החקירה ועיינה בו ואף לא אחרים אשר לכאורה הנאשם סיפר להם על תוכנו (השוטרים דאז אהרון אקסול וחיים איפרגן).

215. כאשר שני מעורבים אחרים, הניצבים מזרחי וגנות ז"ל אינם בין החיים, מצופה היה מהנאשם לתמוך טענותיו באמצעות עדים מטעמו.

216. הימנעות הנאשם מהבאת עדים רלוונטיים פועלת לחובתו ומקימה הנחה המחזקת גרסתו של הקובל, לפיה לא היו דברים מעולם (ראו למשל: **יעקב קדמי, על הראיות, חלק שלישי, הדין בראי הפסיקה**, 1649-1650 (2003)) וכן, **"הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגרסה המפלילה, בה דוגלת התביעה"** (ע"פ 437/82 אבו נ' מדינת ישראל, פ"ד לז (2) 85, 98-97 (1983)).

כן, ראו ע"פ 677/84 דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד מא (4) 33, 48 (1987): **"כידוע, כלל הוא, שאי-הבאת עדות או ראיה, אשר נאשם יכול היה להביא ולפי תכתיב השכל הישר יכול היה להיעזר**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

בהן אילו הייתה גרסתו נכונה, מקימה נגדו חזקה, שאותה עדות או אותה ראיה היו 'מדברות' נגדו: ע"פ 437/82. בכך חיזוק נוסף – אולי לא דווקא סיוע פורמאלי בפני עצמו – לבניין התביעה."

217. בחינה דקדקנית של מסמך נ/19 מעלה יותר מתהיות וסימני שאלה באשר לאותנטיות המסמך. בזהירות המתבקשת אציין, כי המסמך על פניו מלמד על קיומו של לפחות חשד סביר כי איננו אותנטי.
218. במסמך נכתב שהוא ממוען לניצב מזרחי בתוארו כ"ראש אח"מ". דא עקא, מחומר הראיות שהונח לפני עולה כי במועד בו נחתם לכאורה המכתב, לא החזיק ניצב מזרחי בתפקיד זה, ואיחודו של אגף החקירות עם אגף המודיעין התרחש שנים לאחר מועד חתימת המכתב.
219. במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם עמדה ההגנה אף על קיומם של הבדלים צורניים בפרטים שונים בין נ/19 למסמכים אחרים נוספים עליהם חתם הנאשם, לרבות הבדלים בין חתימת הנאשם על מכתבים שונים, ציון תאריך וכיוצ"ב. תשובותיו של הנאשם והתייחסותה המהוססת של עדת ההגנה בהקשר זה, לא בלבד שלא זכו לאמוני אלא אף אינם מתיישבים עם ההיגיון והשכל הישר.
220. נוכח כל האמור לעיל, ובזהירות ובאיפוק הנדרשים, אציין כי אין באפשרותי ליתן כל אמון בכך ש נ/19 נכתב ונמסר על ידי הנאשם בזמן אמת, כטענתו. לפיכך, אין באותו מסמך כדי לחזק את גרסתו של הנאשם וניתן היה לציין כי ההיפך הוא הנכון, ברם ממילא ובלא כל קשר לאותו מסמך, אין גרסתו או גרסאותיו של הנאשם ראויות לכל אמון שהוא.
221. התרשמתי שחלקים נכבדים מעדותו של הנאשם, כבושים והימנעותו מליתן הסבר, שיש בו כדי להניח את הדעת, לסתירות או לכבישת חלקים מעדותו, פועלת לחובתו.
222. בנסיבות אלו, אינני מקבל את גרסתו של הנאשם ואני דוחה את הסבריו הבלתי אמינים והבלתי סבירים.
223. הלכה היא כי שקרי נאשם מחזקים את ראיות התביעה ומוסיפים למשקלן. זאת כשמדובר בשקרים מהותיים המתייחסים לליבת האירועים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

224. בע"פ 8948/12 איהאב נמר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.02.16), פסקה 37 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן, נקבע כך: **"הלכה היא כי ניתן לראות בשקרי הנאשם ראייה עצמאית המהווה חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה כאשר מדובר בשקרים מהותיים היוצרים לשורש העניין, ומשלא ניתן להם הסבר מספק (ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.9.2009)). זאת, בשל ההנחה היא כי שקרי נאשם נובעים מתחושת אשם וניסיון להתנתק ממעשה העבירה (ע"פ 814/81 אל שבאב נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(2) 826, 832 (1982)). עם זאת, טעם נוסף לשקרי נאשם עלול להיות תחושות של מצוקה ובלבול (ע"פ 8002/99 בכר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 135, 142 (2001)). מכאן הזהירות שיש לנקוט במתן המשקל הראייתי המתאים לשקרי נאשם. על מנת לסייע לבית המשפט להכריע בעניין זה, קבעה הפסיקה מספר מבחני עזר המסייעים לבחון מתי ניתן לראות בשקריו של נאשם ראייה מסייעת להוכחת אשמתו: כאשר מדובר בשקר בעניין מהותי; כאשר השקר מכוון לסיכול החקירה ולהטעיית בית המשפט; כאשר השקר ברור וחד משמעי; כאשר מדובר בפרט שהוכח כשקרי בעדות חיצונית עצמאית; וכאשר השקר בו חטא הנאשם עניינו בעבירה עליה נסב המשפט, ואינו נובע מעילה אחרת, שאינה רלבנטית לצורך בחינת האשמה (ע"פ 557/06 עלאק נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 28 ה' (11.4.2007))."**

225. אני קובע כי שקריו של הנאשם משמעותיים ונוגעים ללב ליבת המחלוקת בתיק שלפני. בעניינינו, משאין כלל צורך כלל בקיומה של תוספת ראייתית כזו, לא מצאתי להידרש לשאלה אם עסקינן בשקרים העולים כדי חיזוק או סיוע לראיות שהציג הקובל.

226. שקריו של הנאשם, הסתירות הרבות והתמוהות בגרסתו, כמו גם הימנעותו מהבאת עדים רלוונטיים, שיוכלו לתמוך בגרסתו, הגשת מסמכים שהאותנטיות שלהם מוטלת בספק (אם לנקוט לשון המעטה...) והעובדה כי במשך שנים רבות, לא סיפר לאחר על הצעת הרצח לכאורה, עד שבחר לפרסמה בעיצומה של מערכת בחירות – לכל הפחות מחזקים את גרסת הקובל.

227. עדת ההגנה היחידה שהובאה לעדות, פרט לנאשם, היא רעייתו.

228. בחלק מדבריה של העדה, בעיקר אלו שמסרה בחקירתה הראשית, השתמשה בביטויים זהים לאלה שנשמעו מפי הנאשם, באופן המעורר תהיות. בחלקים מעדותה, נתגלו סתירות משמעותיות אשר לא נמצא להם כל הסבר הגיוני ולחלקים אחרים לא ניתנו תשובות, בעיקר משום שעדת ההגנה, טענה שאינה זוכרת פרטים רבים. זאת למרות, שזכרה פרטים מסוימים אחרים על אף חלוף הזמן.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

229. הרושם שנותר בי הוא שעדת ההגנה עשתה כל שלא ידה כדי לחזק את גרסתו של הנאשם.
230. היא מסרה בעדותה כי הנאשם סיפר לה שהותקף על ידי אנשיו של הקובל, אך לדבריה אמר לה הנאשם שהקובל לא נכח באירוע (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 183, ש' 26-עמ' 184, ש' 18). זאת, בניגוד לגרסתו של הנאשם לפיה הקובל היה גם היה במקום בעת תקיפתו.
231. לעומת זאת, בהזדמנות אחרת, מסרה פרטים שונים לחלוטין מאלה שמסר הנאשם. כך, למשל, בהקשר לעצם פגישתם של הנאשם ועו"ד ויינרוט (ראו פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 172, ש' 20-21).
232. לדבריה, היא זו שהקלידה לנאשם את מכתביו. עם זאת, לא ידעה להסביר את ההבדלים הצורניים בין המכתב נ/19 אותו הקלידה לדבריה לבין מכתבים אחרים שכתב הנאשם והיא הקלידה.
233. דוגמה נוספת נוגעת למצבו של הנאשם עת שב הבית מן "הפגישה האלימה". הנאשם מסר ששב הביתה כשחולצתו קרועה ופניו מנופחות (תמליל דיון מיום 16.07.24, עמ' 15) ואילו, עדת ההגנה מסרה פרט נוסף שהנאשם לא הזכיר כלל והוא שחולצתו הייתה מוכתמת בדם (פרוט' דיון מיום 10.11.24, עמ' 172).
234. עדותה לפני והתנהלותה, כפי שנחשפה אגב חקירתה הנגדית, לא זו בלבד שמעוררת תמיהה, אלא אף אינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר. על כן, לא מצאתי ליתן כל אמון בעדותה.
235. בחינת כל רכיבי העבירה מלמדת על התקיימותם. הנאשם הודה כי ביצע את הפרסומים אשר יוחסו לו בכתב האישום. כן, מעצם הפרסום ברשתות החברתיות וכן, חזרה עליהם בראיונות לכלי התקשורת, ניתן ללמוד על כך שהפרסום בוצע לשני בני אדם או יותר. הפוסטים שפרסם הנאשם זכו לשיתופים, תגובות ו"לייקים" והפרסום בראיונות בוצע אל מול המראיין או המראיינת, צוות האולפן והצופים שבאותה עת צפו בתכנית או שהאזינו לתכנית ששודרה ברדיו. אין ספק כי תוכן הפרסומים היה עלול לפגוע בקובלים.
236. משהתקיים היסוד העובדתי של העבירה, יש לבחון את קיומו של היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירה. אין ספק כי כוונתו של הנאשם, בפרסומיו, הייתה לפגוע בקובלים. עצם הפרסום אשר כוון לנמענים רבים וכן, הישנותם פעמים רבות באמצעים שונים, ברשתות החברתיות ובכלי התקשורת מעידים על כוונה לפגוע. אוסיף כי בחלק מן הפוסטים שפרסם הנאשם ציין במפורש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

כי חייבים להעניף את הקובל מהפוליטיקה (ת/1), שהקובל אינו ראוי להיות בכנסת ישראל (ת/29, יג) וכי הבחירות הקרובות הן החשובות מקום המדינה וכי הקובל מהווה סכנה למדינת ישראל (ת/29, כג).

237. שוכנעתי בכוונתו של הנאשם לפגוע בקובלים באמצעות הפרסומים וכי לא הייתה לו כל כוונה להביא דברי אמת לידיעת הציבור שעה שידע כי דבריו כוזבים הם.

238. בחנתי את התבטאויותיו של הנאשם באמצעי התקשורת ואני קובע כי אמירותיו של הנאשם כלפי הקובל מהוות לשון הרע, גם בעיני "האדם הסביר".

239. "האדם הסביר" לא יוכל לפרש את האמירות כהבעת דעה באשר הן מוצגות כעובדות.

240. בע"א 89/04 ד"ר יורי נודלמן נ' נתן שרנסקי (פורסם בנבו, 04.08.08) נקבע כך: **"ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שירותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק..."**

241. כן הוכרה זכותה של מפלגה (הקובלת) להגן על שמה הטוב: **"הניתוח האמור יפה גם לעניינה של המפלגה. המערער מזהה את המפלגה עם שרנסקי, וייחוס לשון הרע למפלגה קשור קשר בל ינתק עם הפרסום הפוגעני כלפי מי שעמד בראשה. הגנות "אמת הפרסום" ו"תום הלב" אינן עומדות למערער גם כלפי המפלגה מטעמים דומים לאלה שבעטיים הן נדחו בענייניו של שרנסקי" (ע"א 89/04 ד"ר יורי נודלמן נ' נתן שרנסקי (פורסם בנבו, 04.08.08)).**

ההגנות ותחולתן

הגנת אמת הפרסום

242. סעיף 14 לחוק קובע כך: **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

243. הוכחת הגנת אמת הפרסום וכי קיים עניין ציבורי בפרסום, מוטלת על הנאשם, על פי מאזן ההסתברויות.

244. על מידת ההוכחה הנדרשת נקבע: **"הכלל הוא, שאמנם אין קיימות אלא שתי מידות הוכחה – המידה הקיימת במשפט הפלילי (מעל לכל ספק סביר) והמידה הקיימת במשפט אזרחי (נטיית מאזן ההסתברות), אלא שבמקרה האחרון, וכשמדובר בטענת אמת הפרסום, עשוי הנתבע להידרש להביא כמות הוכחה, שמידתה תעמוד ביחס מתאים לרצינות תוכן הדיבה"** (ע"א 670/79 הוצאת עתון הארץ בע"מ נ' מזרחי [4], עמ' 186).

245. עוד נקבע כי המידה הדרושה להוכחת אמיתות הפרסום בנתבע במשפט אזרחי ונאשם במשפט פלילי, היא אמנם אותה מידת הוכחה הדרושה במשפט אזרחי, אלא שכלל שהפרסום חמור ובוטה יותר, כך גוברת מידת ההוכחה הנדרשת מהנאשם להוכחת אמיתות הפרסום (ראה דיני לשון הרע, אורי שנהר, "נבו" הוצאה לאור בע"מ מהדורת 1997, עמ' 247).

246. ובדנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב 3(1) נקבע כך: **"במקרים לא מעטים, שבהם מיוחסים לנפגע מעשים ופעולות העולים כדי עבירה פלילית. במקרים כאלה, נושא המפרסם בנטל מוגבר להוכיח את אמיתות הפרסום, ביחס לנטל הרובץ עליו בהליכים אזרחיים רגילים. בגדר זה, הכלל הוא, כי נטל הראיה הרובץ על המפרסם כבד יותר, ככל שחומרת המעשים המיוחסים על-ידי המפרסם כבדה יותר"**.

247. הנאשם לא הציג כל ראיה התומכת באמירותיו וטענותיו כלפי הקובל. הימנעות הנאשם מלהעיד עדים אשר יכולים היו לאשש את טענותיו כלפי הקובל משמשות כאמור, כראיה לחובתו (ע"פ 6101/16 עווד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.06.17)).

248. הנאשם לא רק שלא הצליח לבסס אמיתות הדברים שפרסם, אלא שההפך הוא הנכון. הוכח בפני, מעבר לכל ספק סביר, שדבריו בכל הנוגע ל"הזמנת הרצח" היו כוזבים, וביודעין. משכך, לא עומדת לנאשם הגנת אמת בפרסום.

הגנת תום הלב

249. נוכח שלילת הגנת אמת הפרסום, מותנית הוכחת הגנת תום הלב, לפי סעיפים 15-16 לחוק, בכך שהנאשם יוכיח, על פי מאזן ההסתברויות, כי עשה את הפרסומים בתום לב באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

250. מבחן פוזיטיבי לקיומו של תום לב הוא "שהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות" (סעיף 16(א) לחוק) ומבחן נגטיבי, השולל קיום תום לב, הוא אם "נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15" (סעיף 16(ב)(3) לחוק).

251. לאחר שבחנתי את הראיות אני קובע כי פרסום הדברים על ידי הנאשם אינו עומד באף אחד מהמבחנים האמורים לקיומו של תום לב.

252. פרסום הדברים ברשתות החברתיות על ידי הנאשם, השמעתם בראיונות באמצעי התקשורת מהוות פרסום אשר הגיע לאנשים רבים. בנסיבות אלו לא עומדת לנאשם ההגנה שבס' 15 לחוק, לפיה המפרסם מוגן, ככל שפרסם את דבריו בתום לב. סעיף זה נועד לתת הגנה ולאפשר להביע דעה על התנהגותם של אנשי ציבור. לא כך הוא המקרה שלפני. בנסיבות המקרה שבפניי, אני קובע כי הפרסומים נוסחו כקביעת עובדה ולא כהבעת דעה.

253. מדובר באמירות חמורות ונחרצות, שנכתבו ונאמרו ללא בסיס עובדתי, כשהנאשם מודע לכך היטב. האמירות מכפישות ומבזות, פורסמו והושמעו בעיצומה של מערכת בחירות, כפי שהעיד הקובל בעדותו בבית המשפט. תוכן האמירות, הלשון בה נקט הנאשם, צורת פרסומן כלפי אוכלוסייה רחבה ובתפוצה רחבה מלמדות, בהעדר כל הסבר אחר, כי לנאשם אכן הייתה כוונה לפגוע בקובל.

254. אין מדובר באמירות שנאמרו או נכתבו בצורה ספונטנית (הנאשם פרסם פוסטים מקדימים בהם ציין כי הוא עומד לחשוף דברים על התנהלות הקובל; פרסם פוסט עובר לראיון עם העיתונאית אילה חסון) ושב וחזר על טענותיו לפיהן הקובל הציע לו לרצוח ניצב במשטרת ישראל בתמורה לתשלום של 100,000 דולר. עוד כתב הנאשם כי הוא רוצה לראות את הקובל מאחורי סורג וברח (ת/2 ות/3).

255. "הכוונה לפגוע" נדונה, לא אחת, בפסיקה. בק"פ 10721-12-18 ג'מצי נ' קופמן (פורסם בנבו, 10.05.20) נקבע: **"התנאי הנדרש, להוכחת 'כוונה לפגוע' מעבר לכל ספק סביר, מצמצם את תחולת עבירת איסור לשון הרע ביחס לעבירות פליליות רבות בהן חלה הלכת הצפיות. אחת ההנמקות לתנאי הכוונה, נובעת מאופיו המיוחד של האיסור הקבוע בעבירה הפוגע בחופש הביטוי, ערך יסודי לו ניתנת בכורה במסגרת ההליך הפלילי בגין עבירה זו ביחס לפגיעה בערך כבוד האדם, זאת בשונה מהאיזון המתקיים בהליך האזרחי".**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 6947-09-22 ליברמן ואח' נ' כמיסה

256. בסיכומו של דבר, הוכחה לפני אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

257. אני קובע כי הוכח לפני מעבר לכל ספק סביר כי הדברים שיוחסו לקובל על ידי הנאשם, לפיהם הזמין רצח ניצב במשטרה, לא נאמרו על ידו לקובל מעולם והקובל שיקר בדבריו בנושא, פעם אחר פעם, ואף בפני, במצח נחושה.

258. בשולי הדברים, אך לא בשולי חשיבותם, אציין כי טענת הנאשם, בסיכומיו, להגנה מן הצדק ואכיפה בררנית אינה רלוונטית. הבסיס המשפטי לטענת הגנה מן הצדק מעוגן בסעיפים 149(10) ו-150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"). סמכותו של בית משפט הדן בהליך פלילי לבקר החלטות מנהליות של המאשימה. אולם, בקובלנה פלילית, הקובלים אינם רשות מנהלית ואין על הקובלים חובות אמון והגינות המוטלות על הרשות, במסגרת החלטתה להעמיד נאשם לדין.

259. ובכל מקרה וגם אם נתעלם מן העובדה כי הקובלים אינם רשות מנהלית, יאמר, כי העובדה כי לקובל חסינות שלא הוסרה ולכן, הגשת קובלנה פלילית נגדו על ידי הנאשם לא התאפשרה - אינה מלמדת על אכיפה בררנית, שכן אין מדובר כלל באותה קבוצת שווים אשר ביניהם יש להשוות.

260. לפיכך, טענת הנאשם לזיכוי בשל דוקטרינת הגנה מן הצדק, נדחית.

261. סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו, בכתב הקובלנה הפלילית.

אריז נוריאלי

אריז נוריאלי, שופט, סגן הנשיא